

Sa svih strana

ISPUNJENI HOTELSKI KAPACITETI

Nalazimo se u jeku turističke sezone. Suprotno nekim predviđanjima, ne bi se moglo zaključiti da je ove godine šibensko turističko područje posjetilo manje gostiju nego lani. Istina, lavovski dio noćivanja zabilježen je u kućnoj radinosti. Ovoga nas je puta zapravo zanimalo kako je u ovogodišnjem »lovu« na posjetioce prošlo turističko - ugostiteljsko poduzeće »Rivijera«. Nazvali smo spomenuto poduzeće i na telefonu nam se javio drug Luketa. On nam je kazao da su u srpnju kapaciteti dvaju hotela, »Krka« i »Jadrana« bili 100 posto rasprodani. Najviše je shodno toj informaciji, u hotelima boravilo gostiju iz Francuske, Italije Zapadne Njemačke. Spomenut ćemo da hotel »Krka« raspolaže sa 70 ležajeva, dok hotel »Jadrana« ima 85 ležajeva. Nadamo se da će ta dva šibenska hotela imati u kolovozu tako dobar posjet.

KOLIKO JE KUPLJENO TELEVIZORA, FRIŽIDERA, STEDNJAKA I RADIO-APARATA?

Na području šibenske komune ima dosta domaćinstava koja raspolažu svim tim potrepštinama. Interesiralo nas je koliko su žitelji naše komune u toku ove godine kupili spomenutih aparata za kućanstvo. Prema informaciji što smo je dobili u upravi trgovinskog poduzeća »Tehnomatijal« — šibenčani su do početka kolovoza ove godine u prodavaonicama toga kolektiva kupili: 350 radio-aparata, 70 televizora, 200 frižidera i oko 300 štednjaka. Naravno, zanimalo nas je i koliko je to stajalo žitelje naše komune. Prema proračunu, oni su na ime tih nabavki potrošili više od 32 milijuna dinara. Treba, međutim, napomenuti da je iz vlastitih sredstava građana spomenute aparate nabavio i drugim kanalima, i ne samo u Šibeniku.

OSREDNJI POSJET FERIJALACA

U ljetovalištu i prihvatilištu FSJ u Šibeniku gostima stoji na raspolaganju 140 ležajeva. Kako su ti ležajevi iskorišteni ove godine? Čini se — nedovoljno. Evo nekih podataka. Do početka kolovoza ljetovalište i prihvatilište na Subićevcu posjetilo je 1.480 gostiju. Posjetilaca iz inozemstva bilo je trideset. Nastivalo je i prehranjivalo se 10 gostiju iz Z. Njemačke, 7 Engleza, četiri posjetioca iz Čehoslovačke, te po nekoliko Holanđana, Švicaraca, Danaca i Talijana. Člene pansiona u ljetovalištu i prihvatilištu FSJ u Šibeniku su pristupačne — i pomalo začuđuje nedovoljan posjet.

ŠIBENČANI GRADE NASIP NA SAVI

Na izgradnju Savskog nasipa, nedaleko od Zagreba, otputovalo je 70 omladinaca iz naše komune. Oni će u sastavu omladinske radne brigade »Slobodan Macura« raditi mjesec dana na tom objektu. Pored mladih šibenčana brigadu sačinjavaju i mladići i djevojke iz Ljubljane. Brigada će boraviti u naselju »Sedam sekretara SKOJA«. Najviše brigadira dale su omladinske organizacije Škole učenika u privredi i Pedagoške gimnazije.

TROSIMO DOSTA POVRČA I VOĆA

Šibenska tržnica nije loše opskrbljena. Domaćice su u glavnom zadovoljne ponudom voća i povrća. Da je tako, jednim dijelom treba zahvaliti i trgovinskom poduzeću »Plavina«, koje, pored »seljačke tržnice«, snabijeva žitelje našega grada povrćem i voćem. Zanimalo nas je koliko se svakodnevno u 18 prodajnih punktova »Plavine« proda voća i povrća. Obaviješteni smo da se svakodnevno prosječno konzumira oko 5.500 kilograma voća i 8.000 kilograma povrća. Koliko se za te artikle svakodnevno izdaje novaca, nismo izračunali, ali je ta brojka, po svojoj prilici, veoma dobro poznata — šibenčkim domaćicama! (B)

TITO U ŠIBENIKU

U ponedjeljak oko 18.30 sati šibenik je bio radosno iznenađen: u šibensku luku uplovio je eskort ratnih brodova JRM sa školskim brodom »Galebom« kojim se u naš grad doveo predsjednik Republike maršal Tito sa suprugom Jovankom.

U pratnji druga Tita nalazili su se general Armije Ivan Gošnjak, članovi CK SKJ Koča Popović i Rodoljub Colaković, sekretar CK SKH Marijan Cvetković, general-pukovnik Miloš Šumonja, predsjednik kotarske skupštine inž. Zvone Jurišić, književnik Miroslav Krleža i drugi.

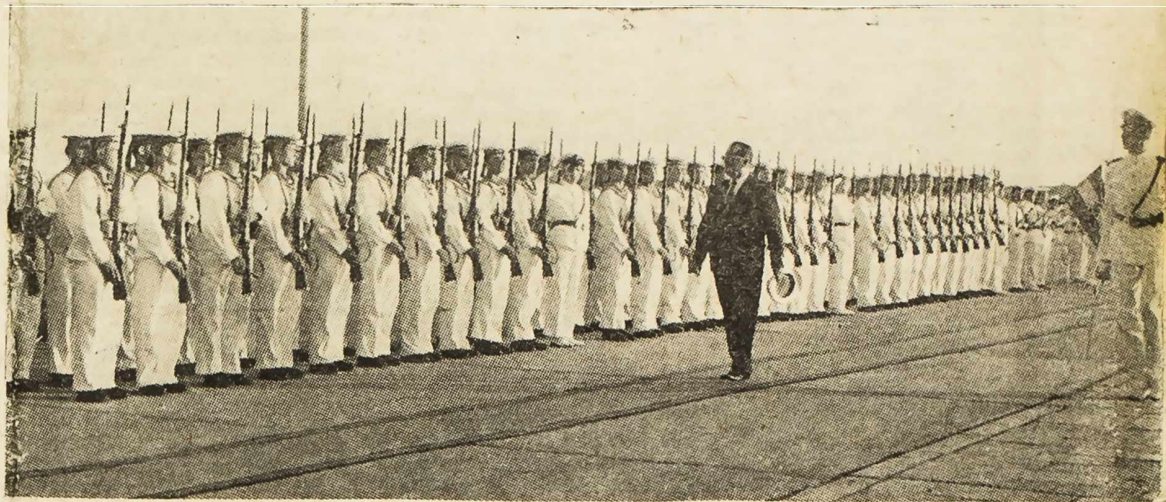
Vijest da dolazi predsjednik Tito veoma se brzo pronijela gradom. Grupe građana i domaćih i stranih turista hitale su prema Obali oslobo-

đenja i molu »Krka«, pred kojim je zastao brod »Galeb«. Više od 12 tisuća građana sakupilo se u kratkom vremenu duž puta kojim je imala proći kolona automobila sa Predsjednikom Republike i njegovom pratnjom.

Pošto se torpednim čamcem doveo do pristaništa, predsjednik Tito se pozdravio sa predstavnicima šibenske komune koji su ga dočekali.

Dočeku su prisustvovali: Nikola Sekulić-Bunko, član CK SKJ, Jakov Grubišić, predsjednik Skupštine općine, Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SK, te predstavnici društveno-političkih i privrednih organizacija šibenske komune, kao i predstavnici JNA i JRM.

U ime građana Šibenika Predsjednik



nik Republike pozdravio je i želio mu dobrodošlicu predsjednik Skupštine općine Jakov Grubišić. Nakon što se pozdravio sa prisutnima, predsjednik Tito i njegova supruga primili su bukete vijetka, koje su im u ime šibenskih pionira uručile pionirke Smiljana Bakić i Grbelja.

Predsjednik Republike primio je zatim raport od poručnika bojnog broda Ljubaja Toplaka i obišao pokorno postrojenu četvu mornara JRM.

Kolona automobila sa predsjednikom Titom, koja je zatim krenula prema centru grada, pratilo je burno klicanje naroda s povcima »Tito-Partija!« i »Heraj Tito!« Nešto kasnije drug Tito je izišao iz automobila i sa svojom pratnjom nastavio put pješice do gradske vijećnice. Na dvorima ga je već čekala masa svijeta. Prozori su se začas okitili zastavama, sagovima ili cvijećem. Na svakom koraku pozdravi i najbolje želje predsjedniku Titu, njegovoj supruzi

i drugim dragim gostima. Tisuće misli stapale su se u jedinstveni osjećaj veličine i ponosa. Šibenik je otvorena srca pozdravljao maršala Tita, treći put u svojoj sredini poslije rata.

Svi su izišli na ulice: od najmlađih do najstarijih. Prodavaonice su za čas bile zatvorene. Djeca su trčala i probijala se kroz masu, djeca, prema kojoj je drug Tito uvijek pokazivao mnogo ljubavi. Jedan dječak kojeg sam sreo gotovo je plakao na ulici: »Ljut sam i žao mi je, rekao je, ne mogu da vidim Tita.« To su čuli neki odrasli i poveli ga sobom. Vidio je Tita. Ima svega osam godina...

U Gradskoj vijećnici drug Tito je razgovarao s predstavnicima komune. U gotovo dvasatnom razgovoru Predsjednik Republike se osobito interesirao o perspektivama komune, a naročito o razviku aluminijске industrije i turizma.

Za vrijeme razgovora drugaica Jovanka Broz razgledala je Gradsku vijećnicu i Katedralu, interesirajući se za detalje toga značajnoga umjetničkog ostvarenja naših srednjovjekovnih majstora.

Oko 20.30 sati predsjednik Tito je izišao iz vijećnice. Na Trgu Republike čekala ga je masa svijeta. Nasimjan i dobro raspoložen predsjednik Tito je otpozdravljao građanima.

Oduševljenje je doseglo vrhunac kad je predsjednik Tito silazio stepenicama pored katedrale i prizvao se koloni automobila. Tisuća građana pratilo je druga Tita duž čitave obale, sve do njegova dolaska na pristanište, odakle se sa svojom pratnjom odvezao na brod »Galeb«.

Čitave te večeri u Šibeniku je vladalo radosno uzbuđenje.

Ovaj grad bio je sretan što je jednom u svojoj sredini vidio Tita.

Joško Čelr

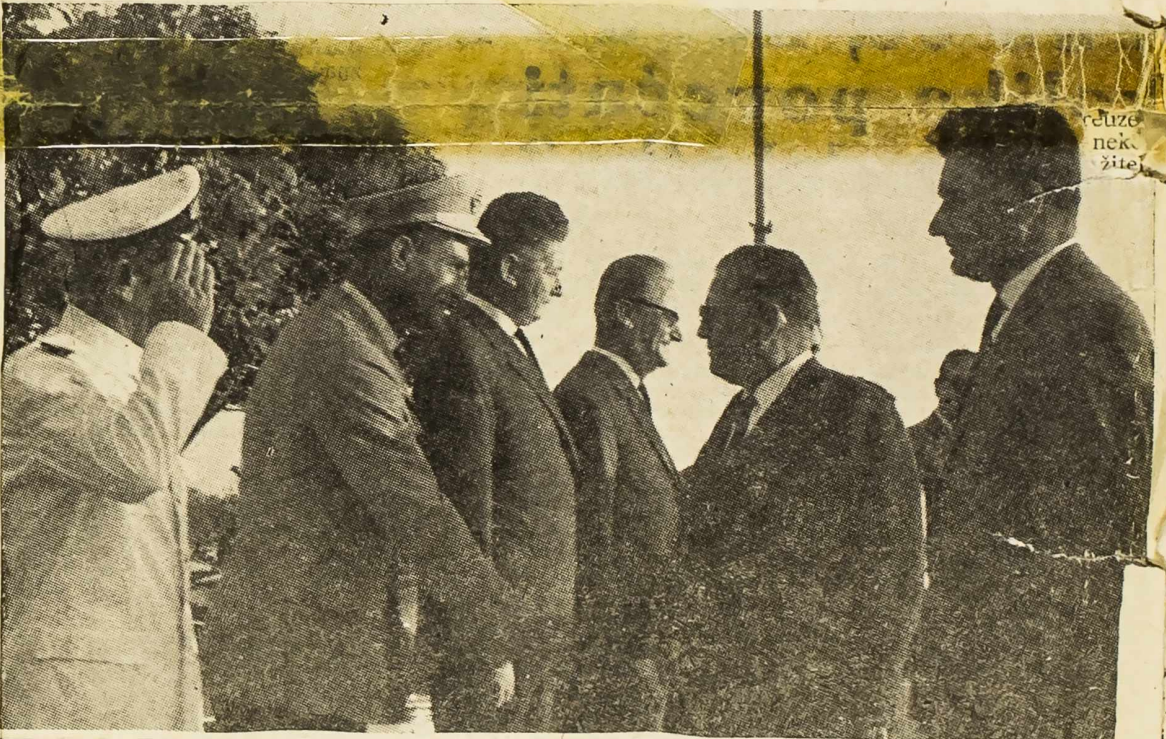
U prvom planu:

Iznalaženje unutrašnjih rezervi

Radne organizacije polažu ovih dana u pravom smislu veliki ispit zrelosti. Privredna reforma je pred sve kolektive postavila svoje zahtjeve, kojih bi se cilj mogao otprilike ovako definirati: oni koji dobro privređuju — bez injekcija sa strane — neka osjete tu svoju poslovnost, a oni koji tavori i životare nek se trgnu, jer je jedini izlaz u radu. Koliko će se privredne i ostale radne organizacije uklopiti u novu situaciju, zavisiće prije svega od njih samih. To općenito pravilo vrijedi, sasvim razumljivo, i za radne organizacije na području šibenske komune. To smo imali na umu i kad smo zamolili druga Nikicu Bujasa, predsjednika Općinskog sindikalnog vijeća Šibenik, da nam izjavi što je po njegovu mišljenju najvažnije u sadašnjem trenutku uhođavanje novih privrednih mjera. On nam je rekao:

— Nove privredne mjere bez sumnje pružaju radnim organizacijama veću samostalnost, ali uporedo s tim i radi toga pred njih se postavlja i veći stupanj odgovornosti. U novim uvjetima privređivanja privredne i ostale radne organizacije moraju se neminovno, štono riječ, okrenuti prema sebi, prema unutra i na taj način, svjesnom i inidijativnom akcijom prići iznalaženju rezervi. Ma kakvih mišljenja bilo, a ima ih suprotnih, činjenice pokazuju i dokazuju da u svakoj radnoj organizaciji ima unutrašnjih rezervi. U koliko će se mjeri radni ljudi, organi upravljanja i društveno-političke organizacije u radnim organizacijama trsiti da ih što prije i sa što manje oklijevanja iznadu, to će za njih biti bolje. Trenutno ne raspoloženo čvrstim podacima o tim unutrašnjim rezervama, ali je nesumnjivo da su razne uštede moguće. Jasno nam je da se

mora ići na povećanje radne produktivnosti i, općenito, na niz drugih stvari, jer su upravo one najbolji i, uvjeren sam, jedini i isključivi put da se povećaju osobni dohoci i na taj način neutraliziraju povećani životni troškovi. Kad je o njima riječ, valja kazati da povećanje osobnih dohoda ne smije, jer i ne može, biti nerealan i, što je isto tako važno, ono ne smije da bude ni linearno. Oni koji sada primaju manje trebalo bi da prilikom povećanja dobiju više, odnosno treba težiti ka usklađenju odnosa u unutrašnjoj raspodjeli, tako da to povoljnije utiče na privređivanje. To se naročito odnosi na određene kategorije radnih ljudi — na kvalificirane i visokokvalificirane radnike. Naravno, ne smije se pri tom ići u drugu krajnost — na obezvređivanje službeničkog rada. Nije riječ o tome, a nikada i nije bila, da su sad odjednom službenici nepotrebni. Oni su potrebni, jer su isto tako važna karika u lancu proizvodnje i poslovnosti. Druga je stvar, i o tome se može govoriti, da li negdje uistinu postoji realni višak administrativnog osoblja. A što se tiče samog povećanja osobnih dohoda, mišljenja sam da bi tom pitanju trebalo što prije prići, ali potpunije, i da mu pridu one radne organizacije u kojima zaposleni imaju niske lične dohotke i koje nisu u posljednje vrijeme neposredno uočili novih privrednih mjera, na ovaj ili onaj način podigle osobne dohotke svojim proizvođačima. Jednom riječi, privredna reforma nije došla preko noći i nje uhođavanje ne može trajati samo koji dan, već je to proces koji će potrajati duže i posao kojem treba prići s računom dobrog privrednika. Drog izbora, zaista, nema. D. B.



Sa skraćenim vremenom

Gotovo četvrtina zaposlenih na području šibenske komune već radi po skraćenom radnom vremenu. Među njima su članovi kolektiva najvećih naših poduzeća: TLM »Boris Kidrič«,

i poduzeća »Luka«. Pravilnike za prijelaz na skraćeno radno vrijeme bila su podnijela još dva poduzeća, ali za to nisu dobila suglasnost nadležnoga Tvornice elektroda i ferolegura općinskog organa. (B)

U posljednje se vrijeme mnogo diskutira o informiranosti građana, a u vezi s tim i o sredstvima informiranja (štampa, radiji i televiziji). Da bismo vas upoznali koliko se čita, sluša radio programa ili gleda TV-programa na našoj komuni, a u odnosu na druge komune u Dalmaciji, odlučili smo da »potražimo« podatke o tome.

Gdje si, javna riječi?

RADIO-APARATI: DOSTA IH JE BEZ NJEGA

Nećemo »ići« u neku daleku prošlost. Napominjemo samo da je broj radio-aparata u zadnjih deset godina u SR Hrvatskoj porastao za 315 posto, tj. da se povećao za 4,2 puta. Ili, da je iz godine u godinu broj pretplatnika u Hrvatskoj u prosjeku rastao za 17 posto, tako da ih je u 1964. godini bilo 637.382 ili 7 stanovnika na jedan radio-aparat (u 1955. godini bilo je 153.550 radio-pretplatnika ili 26 stanovnika na jedan radio-aparat u Hrvatskoj).

Po kotarima u SR Hrvatskoj (za 1964. godinu) ti podaci izgledaju ovako: manje stanovnika na jedan radio-aparat (u odnosu na republički prosjek) imali su: Zagreb (5), Rijeka (5) i Pula (6). Republički prosjek imao je kotar Osijek (7 stanovnika na jedan radio-aparat), dok su ostali kotari u prosjeku bili gori: Bjelovar (8), Sisak (8), Varaždin (8), Split (10) i Karlovac (11).

Uspoređujući općine splitskog kotara (isto za 1964. godinu), došli smo do slijedećih rang-lista o broju stanovnika na jedan radio-aparat: najmanje stanovnika na jedan radio-aparat imale su općine Hvar, Korčula i Šibenik, Zadar je imao 9 stanovnika na jedan radio-aparat, a Biograd n/m 14. Dakle, od primorskih općina samo su neke lošije od Šibenika. Međutim, sve te općine veoma dobro stoje u odnosu na zagorski dio općine u Dalmaciji: Obrovac - 70 stanovnika na jedan radio-aparat, Benkovac - 39, Drniš - 25, Knin - 24, Sinj - 23, Imotski - 22, Vrgorac - 20 stanovnika na jedan radio-prijemnik.

Nakon toga može se reći da je primorsko stanovništvo našega ko-

tara dosta dobro informirano što se tiče radio-aparata, ali da je zagorski dio Dalmacije u tom pogledu gotovo »izvan događaja« i informacija.

TV-PRIJEMNICI: MNOGI IH JOŠ NISU UNIJELE U SVOJU KUĆU

Evidencija TV-aparata uvedena je tek 1959. godine, kad je u Hrvatskoj bilo 2.022 aparata. U 1964. godini bilo ih je 104.082, ili 41 stanovnik na jedan TV-prijemnik. Dakle, u šest godina se broj televizora u Hrvatskoj povećao 51,5 puta. Godišnji prosječni porast ustalo se na 87 posto.

Usporedbama po kotarima opet dolazimo do velikih disproporcija, jer na primjer kotar Zagreb ima 19 stanovnika na jedan TV-prijemnik, Rijeka - 20, Pula - 33, a splitski kotar - 70. Od njega su još gori kotari Bjelovar, Karlovac i Varaždin.

Unutar splitskoga kotara te su disproporcije u 1964. godini bile zaista velike, tako da se gotovo ne mogu ni uspoređivati, jer je na primjer benkovačka općina u toj godini imala 832 stanovnika na jedan televizor, obrovačka čak 6.830, imotska 5.263, sinjska 1.276, kninska 545, vrgoračka 483, drniška 476, korčulańska 473, omiška 348, dok su ne-

ke primorske općine imale su u prosjeku stanovnika na jedan televizor ovako: Split - 23, Zadar - 56, Dubrovnik - 65 a, Šibenik - 68. To nam opet govori da je naša općina prošle godine stajala gore od splitske, dubrovačke i zadarske, te da su mnogi stanovnici Dalmacije u prošloj godini bili izvan svakoga TV-programa, tj. da su tim putem također ostali - NEINFORMIRANI.

ŠTAMPA: POSIJEĐUJEMO SAMO NEKE PODATKE

Proširenjem prodajne mreže u gradu i mjestima uz obalni pojas naše komune, od 1962. godine prodaja razne štampe porasla je za oko 60 posto. Time smo, u odnosu na broj stanovnika i prema financijskim pokazateljima, dosegli Split i Zadar, koji su dotad znatno »stršili«, a iznad smo mnogih većih centara u Republici.

Dnevni listovi ipak čitamo malo: ukupno 5.460, od čega samo »Slobodne Dalmacije« tri tisuće dnevno. Uzme li se u obzir da naša komuna ima osamdesetak tisuća stanovnika, lako se može uočiti koliko je onih koji nikada ne pročituju nijednu dnevnu novinu. Interesantno je da i »Vjesnik« i »Borba« loše prolaze - oko tisuću komada dnevno.

Kratke vijesti

Radne organizacije na području šibenske komune nevoljko primaju svrsene osnovce na izučavanje zanata. Koliko nam je poznato, do sada je tek stotinjak učenika našlo »svoje mjesto« u privrednim organizacijama. Najviše naučnika uzet će Remontni zavod - dvadeset. »Dane Rončević« primit će četiri naučnika, a isto toliko i poduzeće »Vodovod i kanalizacija«. Tekstilna tvornica »Jadranka« primit će na izučavanje zanata 5 svršenih osnovaca.

U Šibeniku ovih dana boravi nekoliko renomiranih pjevača zabavnih melodija. Pored ostalih, Tereza Kesovija, Mišo Kovač, Gabi Novak i Arsen Dedić. Oni se ovdje nalaze na odmoru, koji će potrajati sve do početka festivala »Melodije Jadrana« (počinje 13. kolovoza, a završava 15. kolovoza). Svi ti pjevači, naime, učestvuju na »Melodijama Jadrana«. Postoje izgleđi da te festivalske večeri prenosi, pored naše televizije, i Intervizija.

U prodavaonici »Ribomaterijala« mogu se, pored ostalog, dobiti ribolovni i kamping-artikli. U prodavaonici su zaposlene dvije osobe i imaju pune ruke posla. O tome govori i po-

datak o prometu do početka kolovoza ove godine. Naime, prodavaonica »Ribomaterijala« prometnula je oko 50 milijuna dinara.

Dvadeset i devet mladih Šibenčana - članova privrednih kolektiva poslo je u petnaestodnevni posjet Čehoslovačkoj. Na taj put krenulo je s njima i deset omladinaca iz zadarske, kninske, drniške i splitske komune. Pored razgovora i izmjena mišljenja s čehoslovačkom omladinom naši omladinci će na tom putovanju obići privredne i kulturno - historijske objekte u Bratišlavi, Trenčinu i okolnim mjestima. Na taj način šibenski i ostali omladinci uzvraćaju posjet mladim Čehoslovacima, koji su već boravili u našem kraju.

Poljoprivredna zadruga »Jedinstvo« u Šibeniku ima 35 zaposlenih - 8 službenika i 27 radnika. Pored toga, u zadrugi radi i pet učenika u trgovini. Od službenika jedan je inž. agronomije, dvojica su absolventi više ekonomske škole, četvorica imaju srednju stručnu spremu, a jedan nižu stručnu spremu. U »Jedinstvu« radi 8 niže kvalificiranih radnika, 8 ih ima kvalifikaciju, a tri su visokokvalificirana radnika.

Kako radi poljoprivredna zadruga »Jedinstvo« Šibenik ?

UZ OSTALO I VLASTITA PROIZVODNJA

Poljoprivredna zadruga »JEDINSTVO« u Šibeniku obuhvaća slijedeća sela: Bilice, Lozovac, Konjevrate, Vrpolje, Grebaštica, Jadrtovac, Donje Palje, Dubravu i Srimu. Na tom području ima 2.650 domaćinstava sa 11.609 stanovnika. Uz zadrugu u Skradinu i Bratiškovcima poljoprivrednu zadrugu »Jedinstvo« je najbolja na području šibenske komune. Jer, u stvari, jedino te tri zadruga s punim pravom nose u svom nazivu riječ poljoprivredna. One se, na me, uz ostale djelatnosti bave i poljoprivrednom proizvodnjom.



Na desetine čimene zemlje boljeg kvaliteta. Prema tome, od povećanja vlastitih poljoprivrednih površina, kako sada stvari stoje, neće biti ništa.

stava na području poljoprivredne zadruge »Jedinstvo« je i te kako značajan. Vjeruje se da bi uz bolju, suvremeniju i intenzivniju obradu sve te kulture mogle dati još više plodova.

KOLIKO JE STOČNI FOND?

Domaćinstva na području zadruge »Jedinstvo« raspolažu i značajnim stočnim fondom. Registrirano je pored ostalog 568 konja, 1017 goveda, 19.300 ovaca, više od tisuću svinja, te pluku 5 tisuća koza i druge živine. Međutim, dobar dio onoga što domaćinstva »proizvedu« uglavnom služi za ličnu potrošnju, a tek se manje količine mlijeka, i to na području Dubrave i Bilice, prodaje na tržnici ili opskrbljuje domaćinstva u Šibeniku.

»DAROVANA« EKONOMIJA

Poljoprivredna je zadruga preuzela ekonomiju na Ražinama, koja ima oko 50 tisuća kvadratnih metara obradive površine. Na ekonomiji se proizvode povrtlarke kulture, kao na primjer, rajčice, krastavci, paprike, kupus, salata i slično. Pored toga, ima nešto voća i grožđa, te rasadnog materijala. S ekonomije je, na primjer, individualnim poljoprivrednim proizvođačima prodano više od 20 tisuća komada sadnica rajčice. Ekonomija godišnje može dati oko 100 tisuća kilograma raznog povrća, čija je odlika u ranoj proizvodnji. Međutim, proizvodnja je, s obzirom na sastav zemljišta (jedan dio kamen stanac), skuplja nego što je to uobičajeno kod zemljišta boljeg kvaliteta i lakšeg sastava. Da je lokacija odvođa otpadnih voda izvršena na terenu prikladnijem za obradu, na primjer prema Donjem Polju, njezin bi kapacitet mogao natapati oko 40 hektara intenzivne službe zadruge, u kojoj radi vrstan inž. agronomije. Zajmorednim alatom i na davanje stručne pomoći preko stručne povrtlarke proizvodnje. Istaknut ćemo da zadruga posjeduje i voćnjak na površini od 16 hektara. Na tom prostoru uzgaja se oko 1.600 komada stabala bajame.



Zatonjani - kao i uvijek

Da bi imali sve ono što je jednom selu najpotrebnije: vodu, struju, suvremeni put ili priključak, i slično, Zatonjani su odlučili da u naredne tri godine dobrovoljno izvedu neke značajne akcije. Prvo je odlučeno i usvojeno da svaki poslovni Zatonjanin od 18. do 60. godine dade po 10 radnih dana godišnje u roku od tri godine, i po 2 do 10 tisuća dinara godišnje u novcu, također u tri godine, a na izgradnji priključka Most - Zaton.

Prva dobrovoljna akcija Zatonjana na priključku izvedena je u nedjelju 8. kolovoza od 5 do 9 sati. Na inicijativu Mjesne zajednice, a pod stručnim rukovodstvom Stjepice Mrše, više od 200 Zatonjana radilo je na ravnjanju terena, sječi i rušenju borova. Rad se odvijao na dužini od oko 800 m, a oboreno je oko 200 komada borova debelih i više od 40 cm. Pored omladine, koja se masovno odazvala, u akciji su učestvovali i provorbaci, aktivni i penzionirani oficiri, te starije osobe. Posebno treba istaći učeske u akciji Lovre Severdije koji ima 84 godine, te učeske Ive Lasana (76 godina), Vice Cvitana - Štrambo (67 godina) i Dunke Dodiga - Svače stopostotnoga ratnoga vojnog invalida.

Tu dobrovoljnu akciju Zatonjana najavile su maškule i zvono sa stare škole, a onda je pet brigada, predvođenih državnim zastavom koju je nosio 65-godišnji Nikola Cvitan, krenulo na radišiste. Uz put i u toku rada pjevalo se borbene i patriotske pjesme.

Pored rada, nedavno su Zatonjani na dužini od 3,1 km iskopali 57 jama za dalekovod u vrijednosti od oko 2 milijuna dinara, i to za samo četiri dana. Kao protuslugu za te radove, poduzeće Vodovod i kanalizacija će Zatonjanima dati cijevi za vodu. Kad bude postavljanje vodo-vodnih cijevi, Zatonjani će i to učiniti dobrovoljno, a poduzeće Vodovod i kanalizacija će im za to uvesti vodu na glavnim punktovima u mjestu.

Takav rad Zatonjana u ovom trenutku za svaku je pohvalu. J. G.

Tko će, kada i za koliko povećati osobne dohotke?

Troškovi života će se, kako je najavljeno, povećati za oko 24 posto. Da povećanje životnih troškova ne bi izvršilo nepoželjan atak na standard, trebat će da se povećaju osobni dohodi zaposlenih. Koliko će to povećanje biti, da li će sve radne organizacije biti u stanju da izvrše te korekture, tko će podići najviše, a tko najmanje - aktualna su pitanja i o njima se ovih dana veoma često raspravlja. Mi smo došli do nekih podataka o povećanju osobnih dohodaka u nekim radnim organizacijama i te podatke ovdje donosimo. Međutim, neophodno je dodati ogradu da su to prva preračunavanja i da može doći, ili je čak već i došlo, do izvjesnih promjena. Podaci koje prezentiramo dobiveni su telefonom.

Da vidimo kako su isplati akontacije prišle neke radne organizacije. Prvi kombinat je svojim radnicima za srpanj povećao osobne dohotke za 10 posto. Tekstilna tvornica »Jadranka« će zbog smanjenih stopa doprinosa biti u mogućnosti da od kolovoza poveća osobne dohotke zaposlenih za 11,5 posto. Poduzeće »Vinoplod« će od 1. kolovoza na ime akontacije isplaciti povišenje od oko 20 posto, a ribarski kombinat »Kornat« će povećati osobne dohotke za 30 posto. Projektni biro »Plan« je već od 1. srpnja na ime akontacije povećao osobne dohotke linearno za 10 tisuća dinara.

U oblasti saobraćaja, poduzeće »Slobodna plovidba« predviđa od 1. rujna, na osnovu odluke Radničkog savjeta, povećati osobne dohotke radnika s nižim primanjima za 12 posto, a onih sa višim za 8 posto. Autotransportno poduzeće je 1. srpnja donijelo novi pravilnik po kojem su povećali osobne dohotke od 25 do 30 posto. PTT poduzeće od 1. kolovoza će povećati osobne dohotke za 25 posto, dok je Radnički savjet poduzeća »Luka« ovlastio direktora da može podignuti osobne dohotke do 20 posto. »Šipad« je linearno povećao osobne dohotke za 8 tisuća dinara, a od 1. kolovoza povećat će se za još pet posto. Transportno poduzeće »Jadrana« na ime akontacije povećalo je osobne dohotke od 1. srpnja za 25 posto.

Kako su ovaj posao obavile trgovinske radne organizacije? Poduzeće »Ishrana« i »Tehnomaterijal« su od 1. srpnja povećali osobne dohotke zaposlenih za 30 posto, a »Sloga« i »Kornat« za 20 posto. Poduzeće »Mesopromet« je po periodičnom obračunu za srpanj isplatio jednu mjesečnu plaću, a kako taj

kolektiv još nije formirao nove cijene, na dnevnom redu se i nije našlo pitanje povećanja osobnih dohodaka nakon privredne reforme. Poduzeće »Tkanina« je u lipnju i srpnju ostvarilo velik promet, te je pored plaće svojim radnicima podijelilo i učinak. Trgovinsko poduzeće »Plavina« i »Sabirač« još nisu razmatrali pitanje povećanja osobnih dohodaka, odnosno isplate akontacija, a takav je slučaj i kod turističko-ugostiteljskog poduzeća »Rivijera« i ugostiteljskog poduzeća »Subičevac«. Poduzeće »Dane Rončević« je 1. srpnja na ime akontacije povećalo osobne dohotke zaposlenih za 20 posto, a radna organizacija »Palk« 20 do 25 posto. »Stolar« i Dvodjelska zadruga će od 1. kolovoza povećati osobne dohotke za 10 do 15 posto.

Zabilježiti ćemo također da je Komunalni zavod za socijalno osiguranje povećao od 1. kolovoza vrijednost boda za deset dinara, dok Medicinski centar Šibenik predviđa da poveća osobne dohotke članova radne zajednice za 11,5 posto. Komunalna banka Šibenik je od 31. srpnja povećala vrijednost boda od 150 na 170 dinara, odnosno za 13 posto.

Električno poduzeće Šibenik misli povećati osobne dohotke, ali tek nakon odluke Centralnog radničkog savjeta. Tvornica elektroda i ferolegura nije povećala osobne dohotke, a zaključkom Upravnog odbora je predviđeno da se osobni dohodi mogu povećati ukoliko bude sredstava. TLM »Boris Kidrič« razmotrit će pitanje povećanja osobnih dohodaka na sjednici Radničkog savjeta, koja će se održati ovih dana.

To su, eto, prvi podaci i donosimo ih s ogradom da će vjerovatno biti odstupanja od ovdje prezentiranih postotaka. (B)

KOLIKO JE OTKUPLJENO POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA?

Poljoprivredna zadruga »Jedinstvo« u posljednje vrijeme značajni pažnju posvećuje aktivnosti u otkupu i obradi proizvoda. Pored ostalog, otkupljuje avstraka, vuna kožu, svinjski prsit, bajamu, višnju, suhu smokvu aromatično bilje i druge poljoprivredne proizvode. Prošle je godine, na primjer, otkupljeno 60 tisuća kilograma višanja, 40 tisuća kilograma raznog povrća, 3 tisuće kilograma kože, oko 80 tisuća kilograma bajama, 94 tisuće kilograma suhih smokava, 19 tisuća kilograma suhog pršuta itd. Ukupna vrijednost otkupljenih poljoprivrednih proizvoda iznosi oko 90 milijuna dinara.

ZEMLJISTE NA PODRUČJU ZADRUGE

Sveukupna površina poljoprivrednog tla na području zadruge »Jedinstvo« iznosi 7.541 hektar. Zanimljivo je pogledati kako su zastupljene pojedine kulture. Oranice se prostiru na 1597 hektara, voćnjaci su na 17 hektara, vinogradi na 962 hektara, livade na 19 hektara, pašnjaci na 4.635 hektara, dok šumskog zemljišta ima 202 hektara. Obradive površine iznose nešto više od jedne trećine. Posebno obilježje ovom području daju površine pod pašnjacima, koji zauzimaju čak oko 60 posto poljoprivrednih površina. Pašnjake predstavlja krš raznovrsnog sastava i oblika, koji od osobina oštrog krša, gotovo bez vegetacije, prelazi na oblike blagog krša na kojem je travni pokrov raznolik po sastavu, a najviše siromašan po količini. Vinogradi i voćnjaci zauzimaju nešto manje od polovine obradivih površina uz obalni pojas, a prostiru se na površinama obradivoga blagog krša i kraških polja.

ŠTA JE S VINOGRADIMA?

Površine pod vrtim biljem su neznatne, a zauzimaju nešto sasvim malo obradivih površina oko kuća. A vinogradarstvo? Na ukupnoj površini vinograda, a to znači na 962 hektara, uzgaja se 9 milijuna 635 tisuće komada čokota vinove loze. Kada rode, vinogradi daju prinos od 43.633 met grožđa, a odnosi se uglavnom na vinske sorte. Od voćnih stabala najbrojnije su smokve, čiji broj iznosi 96 tisuća komada, zatim bajama 60.432 stabla, maslina ima 67 tisuća stabala, a višanja 26.600 stabala. Prema tome, potencijal kojim raspolažu domaćin-

PERSPJEKTIVA I PLANOVI

Planovi poljoprivredne zadruge »Jedinstvo« usmjereni su uglavnom na jaču suradnju s individualnim proizvođačima u raznim vidovima kooperativnih odnosa. Tu se u prvom redu misli na biljnu zaštitu, snabdjevanje reprodukcijom materijalom, smljevanjem, poljoprivrednim alatom i na davanje stručne pomoći preko stručne službe zadruge, u kojoj radi vrstan inž. agronomije. Zajmovo vi za otkup zemljišta? Oni, kako kažu u zadrugi, ne pogoduju uvjetima, jer je iznos koji banka odobrava samo jed-

Prije ravno 88 godina (1877), kada se gradila pruga Sibenik-Perković, nad prugom na izlasku iz željezničke stanice u Sibeniku bio je podignut kameni most koji je spajao Baldekin i Rogač.

Danas toga mosta više nema. Stariji Sibenčani veoma dobro poznaju malo brdo na kojem se most nalazio po egipćanskom nazivu »Brdo ljubavi«, za koje su bile vezane mnoge ljubavne priče...

S Baldekin, odnosno današnjeg predjela Križa, moglo se preko toga mosta doći sve do mora. Ali je na Križu tada bilo svega nekoliko kuća, koje su se počele graditi pred rat, a završavale su negdje kod bivše kožare, na mjestu na kojem je sada podignuta nova, moderna zgrada.

Razvitkom šibenske luke i željezničke mreže na Rogaču, te otvara-

njem tzv. »spoja s juga«, pomalo je nestajalo i brdo na kojem se »oslanjao« most. Na kraju su ostali samo ostaci. Most više nije služio nikome.

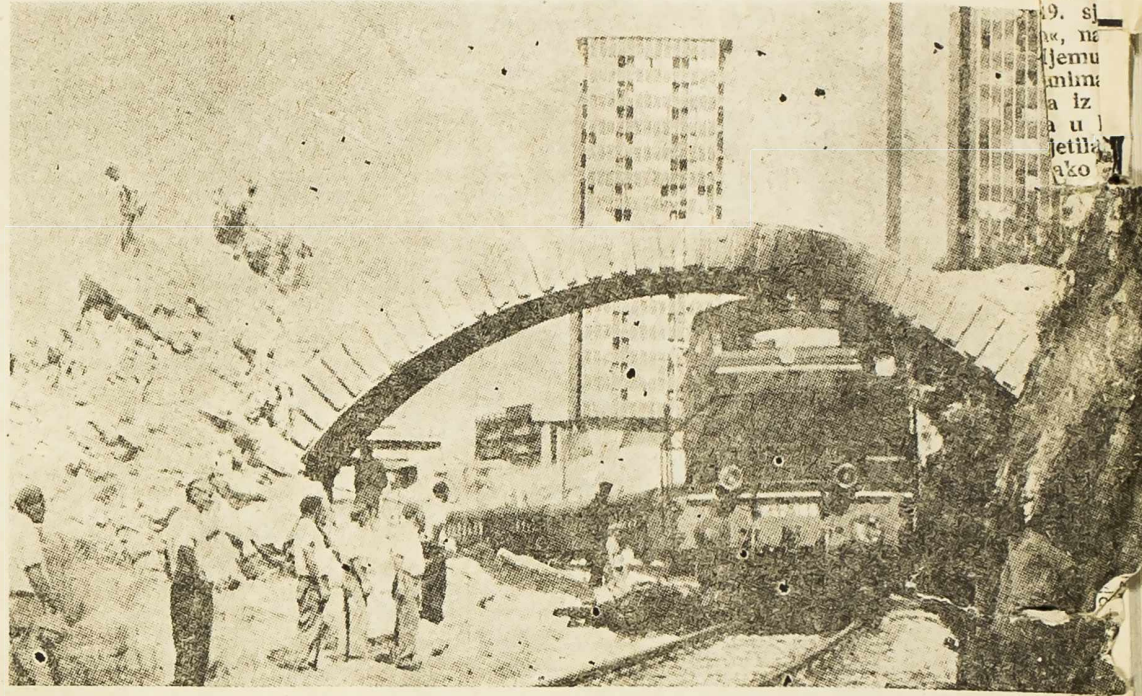
Prije nekoliko dana došli su radnici »Kamenara« da postave eksploziv i »dokrajče« stari most. Bilo je potrebno 15 kilograma eksploziva, postavljenog u sedam dubokih rupa, da bi mosta konačno nestalo s lica zemlje.

Naše slike prikazuju posljednje trenutke »života« toga mosta: kao u starim filmovima — prolazi posljednji vlak ispod mosta; nakon miniranja — ostali su samo komadi kamenja koje će radnici ubrzo odstraniti.

Tekst i snimci J. Čelar.



Posljednji snimci starog mosta



„Sloga“ na teren

Znatan broj šibenskih trgovačkih organizacija posluje isključivo u Sibeniku. Šta su one i koliko su do sada uradile, manje-više je poznato svima.

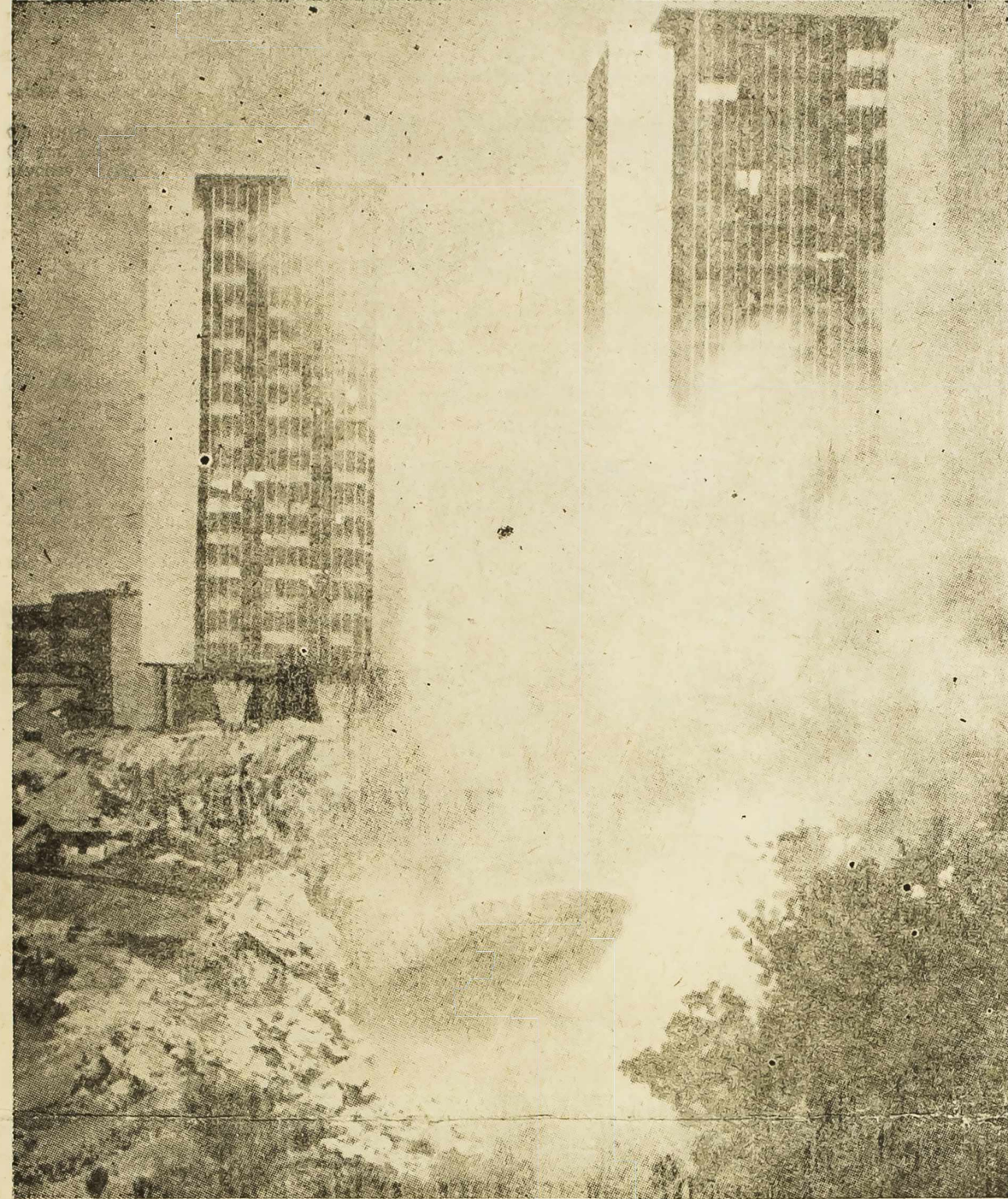
Međutim, ni selo nije zaboravljeno, jer je, pored poljoprivrednih zadruga koje obavljaju i trgovinu, poduzeće »Sloga« svoje prodavaonice lociralo upravo

na širem području kot...

Taj je zadatak preuzeo »Sloga« prije nekoliko dana. Naime, seoski žitelj konzumira u dobroj mjeri proizvoda koji su do početka prošle godine bili »isključiva« privilegija stanovnika grada. Zider, televizor, radio-aparat, električni štednjak, štofovi odijela i materijal za ha-traze se i na selu, svake godine više. Koliko je »Sloga« tome uspjela? Niz indicija čuje na zaključak da je uspješno očekivanja. Danas poduzeće ima 24 prodavaonice u selima, među ostalim na području benkovačke općine. Prodavaonice su veoma bro opskrbljene. Ove je godine na primjer, »Sloga« pretučila sebe i prodaju kruha. To se oima dobro odrazilo naročito turističkim mjestima.

Poduzeće je ove godine prije početka turističke sezone poradilo na uređenju svojih prodajnih punktova. Tako je, na primjer, za adaptaciju prodavaonice u Jezerima utrošeno 1 milijun dinara. Pored toga, »Sloga« je preuredila i prodavaonice u Zlarinu, Prvić-Luci, Murru i Betini. U to je utrošeno jedan milijun dinara.

Nema sumnje da je to moglo da se poveća prometa »Sloga« je naime, u srpnju svojim prodavaonicama promislula oko 80 milijuna dinara robe, a to je za kolektiv koji broji 93 člana — lijep uspjeh. (B)



Za njih je važno da što više čuju našu živu riječ

Veliko zdanje đakčkog doma »Ruža Vukman« utonulo je u jutarnju tišinu vrelih dana kolovoza. Nema žagora ni vreve mladih. Raspust... Pa ipak učenički dom nije sasvim prazan. Kroz zastre prozore jedne dvorane dopiru zvuci tamburica. Grupa od petnaestak omladinaca iz Gradišća upravo je ovih dana otpočela tečaj tamburaškog zbora pod vodstvom profesora Slavka Jankovića a pod pokroviteljstvom Matice iseljenika Hrvatske.

Prije kraćeg vremena u Sibeniku je boravila još jedna grupa iz Gradišća, 25 mladića i djevojaka iz gimnazije i učiteljskih škola. Oni su pohađali jezični tečaj (nakon što su obišli neke naše krajeve u unutrašnjosti i na obali). Zašto je izabran baš Sibenik kao mjesto u kojem će mlade Gradišćani usavršavati svoje znanje iz hrvatskosrpskog jezika?

Ante Blaženčić, član Izvršnog odbora Matice iseljenika Hrvatske rekao nam je o tome ovo: »Smatrali smo da se u Sibeniku u vrijeme ljeta i turizma još najviše govori našim jezikom i da će takva sredina utjecati da ovi mladi ljudi više čuju domaću riječ i više nauče. Da bu-

dem jasniji: neka su druga mjesta na obali puna turista najrazličitijih narodnosti. Tu se susreću svi jezici Evrope, a ponegdje najmanje naš. Naravno, to na onim mjestima koja su ljeti uvijek posjećena, gotovo u svako doba dana. To su kupališta, restorani, trgovine, šetališta, itd. Sibenik je ipak u tom pogledu nešto mirniji, a to njima treba. Naravno, imaju vremena i za razonodu, pa i različite kontakte sa svim onim što susreću. Za njih je veoma važno da što više čuju našu živu riječ«.

Grupe gradišćanskih Hrvata dolaze u Jugoslaviju već 14 godina. S njima se razvila veoma plodna i korisna suradnja. Svake godine osnuje se u Gradišću po jedan tamburaški zbor, a o-

ni su tamo veoma važni, jer intenziviraju razvitak kulturnog i zabavnog života i služe kao centri za njegovanje tradicija njihove bivše postojbine. U Gradišću ima dosta hrvatskih sela, ali su često i po 60 kilometara udaljena jedno od drugog. To su kao neki »jezični otoci«. Ponekad i do 80 posto stanovnika tih sela odlazi na rad u Beč, gdje dolaze u kontakt s kulturnom sredinom svoje domovine — Austrije, ali gdje mogu malo čuti hrvatsku riječ.

Zanimljivo je da je tamburaška glazba prije rata imala i u susjednoj Austriji veoma znatnu tradiciju, da je bila popularna i da se širila među narodom. Za vrijeme rata Hitler se »sjetio« da i to zabrani, da raspusti tamburaška društva, a instrumente zaplijeni. Isto je tako progonio sve što je bilo narodno (plesovi, igre, zborovi), bilo to austrijsko ili hrvatsko. Smatrao je to opasnim za »njemačku naciju« i nacizam. Nakon rata ti se vidovi kulturnog okupljanja opet razvijaju i dobijaju svoj zamah. Organiziraju se i tamburaški festivali na kojima učestvuju i ansambli iz naše zemlje. I to je jedan dobar vid suradnje između dvije zemlje, na nivou ljudi koji se dobro razumiju. Matica iseljenika Hrvatske daje svoje stručnjake koji obučavaju u tamburicama one koji će to kasnije prenositi na novocostovane sastave. Od oko 40 sela u kojima žive Hrvati najjači je kotar Zeljezno (Eisenstadt). U njemu, na primjer, od devet sela — šest imaju svoje tamburaške zborove. Međutim, valja znati da je pred rat taj kraj bio kulturno veoma nasivan u radu hrvatske zajednice. Danas je on jedan od najnaprednijih u tom pogledu.

Iako Gradišćanci žive u Austriji već više od 400 godina, oni nisu zaboravili svoj jezik, već ga njeguju i razvijaju kroz kulturna društva. Austrijske vlasti pružaju im punu podršku. Ima slučajeva da u pojedinim zborovima učestvuju i drugi Austrijanci, koji pjevaju na našem jeziku. Zato takvo okupljanje ima karakter dobrih prijateljskih odnosa.

U selu Vorištan (Hornstein), rekao nam je jedan od vođa grupe (Sučić Franjo) ima oko 30 posto Nijemaca koji su se stopili s hrvatskim obiteljima. Tu se govori i njemački i hrvatski. Sučić je i suradnik tamošnjih »Hrvatskih novina«, koje, s prekidom za vrijeme rata, izlaze od 1922. godine. Inače je i dirigent tamburaškog zbora.

Upoznali smo i stolarskog radnika Jozefa Hickla, koji je 13 godina radio u Beču, pa ipak nije zaboravio naš jezik. Saznali smo da u cijelom Gradišću ima oko 25 tamburaških zborova, a u muzičkim školama se predaje muzički odgoj i pomoću tamburice. Austrijske vlasti dozvoljavaju bescarinski uvoz instrumenata za tamburaške orkestre. Ti se instrumenti uvoze iz naše zemlje, pa je i to podsticaj širenju ovoga popularnoga narodnog instrumenta.

U posjet Gradišćancima dolazili su naši istaknuti kulturni i javni radnici. Profesor Slavko Janković, koji vodi ovu grupu, obišao je više sela u Gradišću. Zatim je tamo boravio prof. Ivan Ivančan iz Instituta za nacionalnu umjetnost, pa Radovan Brdarić, nastavnik muzike iz Pakraca. Matica iseljenika svake godine šalje u Austriju jedan dobar tamburaški zbor, kako bi oni koji tek uče vidjeli i čuli — šta je moguće postići s tim instrumentima. Tako su na primjer gostovali: zbor iz kombinata »Varteks«, zatim iz zagrebačke pivovare, pa omladinski zbor iz Sombora i srednjoškolski tamburaški zbor »Li-

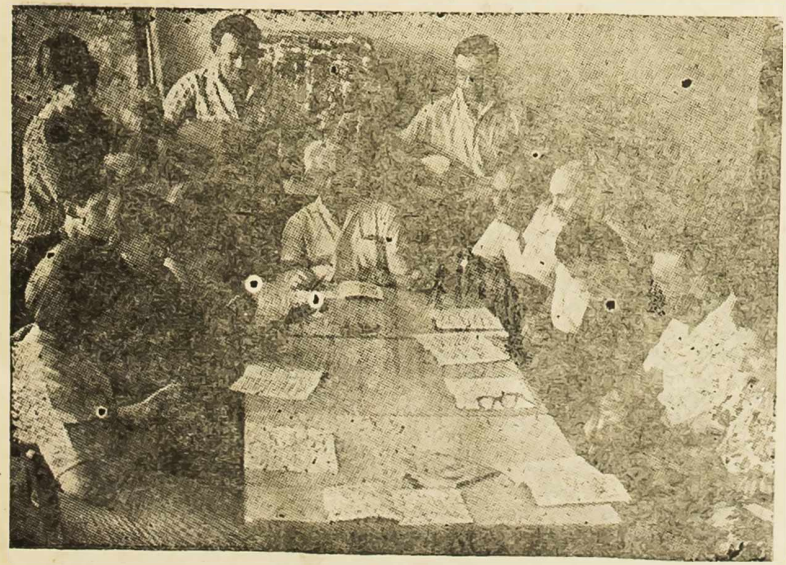
sinski« iz Crikvenice. I tamburaši iz Gradišća su gostovali više puta u našoj zemlji. Među ostalima i zbor Hrvatskoga akademskog kluba iz Beča je gostovao na festivalu tamburaške glazbe travnja mjeseca ove godine u Osijeku.

U jednoj učionici, za velikim stolom, sjedila je grupa omladinaca sa instrumentima u rukama, sa notama ispred sebe. Kad smo ušli, sviranje je na trenutak prestalo. Tu smo upoznali prof. Slavka Jankovića »veterana« naše tamburaške glazbe. On je stvorio poseban sistem tamburica u orkestru, nazvan »sistem Janković«. Izmijenili smo po nekoliko riječi s Lucijom Kalanović, Vincencom Fančićem, Ivanom Subašić i Ingrid Zilom. Dvojica su od njih prvi put u Jugoslaviji i prvi put na ovakvom tečaju. Naš jezik razumiju dobro, dok su u govoru nešto malo »sporiji«. Ali svakog dana, kažu, znaju sve više. U tome im pomažu kontakti s omladinom i ljudima koje susreću u ovoj sredini. Mirni su, disciplinirani, pažljivo slušaju što ih se pita, kao i svaku riječ profesora Jankovića. Radosni su što su ovdje i zahvalni su na dobrom prijemu.

Na kraju nam je prof. Janković rekao nekoliko riječi o ulozi tamburaških društava za kulturu gradišćanskih Hrvata.

— Tamburice su moj hobi, kaže 70-godišnji profesor. S njima radim još od kraja prošlog vijeka! Sa Gradišćancima kontaktiram od 1959. godine. Bio sam tamo 4 puta. Oblik rada s tamburicom za njih je veoma važan s obzirom na njihovo nacionalno održanje. Tamburica je muzičko, pedagoško i zabavno sredstvo. Oni njeguju narodne plesove i igre, koje su za rata gotovo bile iščezle. Uvođenje tamburice bilo je potrebno i korisno. To se vidi i po tome što je do sada osnovano više od 20 zborova, i to sve tek od 1959. godine. To opet znači da oni imaju relativno više zborova nego mi!

Važno je napomenuti i to da Matica iseljenika razvija na njihovom području i interes za





RAZGOVOR S NASIM POZNATIM SUGRAĐANINOM NA TEMU: NA ČEMU SADA RADITE?

Sačuvati će se svjedočanstva i o Devetoj

radničkog pokreta povjerio mi je rad na monografiji o Devetoj dalmatinskoj diviziji. Otada radim intenzivno uz pomoć i suradnju nekadašnjih boraca i rukovodilaca te jedinice. Veliki broj Sibenčana i ljudi iz njegove okolice bili su pripadnici ove slavne divizije. Naročito je interesantna monografija one prve Devete divizije iz perioda veljača-travanj 1943. Ta se divizija proslavila u epopeji na Neretvi, kada je učestvovala na prijenosu ranjenika i u borbama za osiguranje desnog boka glavnine snaga NOV. Tu je imala i velikih gubitaka. Druga Deveta divizija, koja je formirana u kapitulaciji Italije i koja je djelovala do kraja rata, kada je u završnim borbama učestvovala u operacijama i izvan granica naše zemlje, ima također burnu historiju.

A dalje?

— Svakako... Ne mislim ostati samo na historiografiji. Vuče me neodoljiva želja da nešto napišem o Sibeniku, o ljudima našeg grada i divnoj predratnoj omladini koja je go tovo listom, jedinstvena i odlučna učestvovala u Revoluciji. Imam u rukopisu jednu romaniranu kroniku na tu temu. U njoj se sjedinjuju sudbine mojih školskih drugova koji su pali u borbi, a čija imena možete danas naći jedino na spomen-pločama u gradu i gotovo svuda u ovom dijelu Dalmacije.

— Dozvolite mi još jednu riječ — rekao je na kraju susreta drug Grgurević — vrijeme bi bilo da se počne raditi na jednoj kompletnoj monografiji o Sibeniku u narodnooslobodilačkoj borbi i socijalističkoj revoluciji. Ja bih u tome svesrdno pomogao. Godine prolaze, a mnoge stvari ne bi trebalo da ostanu nezabilježene ili skrivene na poštujelim papirima u raznim arhivama i memorijalnim muzejima o kojima se tako malo vodi računa. (jj)

Kada možemo očekivati vašu novu knjigu?

— Najvjerojatnije u proljeće iduće godine. Do kraja ove godine obavezan sam predati konačan rukopis. Posao je pri kraju i u tome ću uspjeti.

3. put u životu...
broj...
sjek...
ih...
PUTIN GRGUREVIĆ
7 s...
(u...
ar i publicista Dragutin Divočić, kojemu je nedavno...
jed...
za historiju radničkog...
u Zagrebu izdao zap...
jelo na temu iz NOB-e:...
19...
vernodalmatinska divizi...
je poznati sugrađanin...
je, pored profesionalnog...
li...
Rij...
si...
no...
je našeg grada koji mu je...
si sam kaže, »drag i sra...
rao za srce«.

Poslije knjige o sjevernoj Dalmaciji i njenoj Devetoj, kako saznamo, pripremate novu djelo.
— Da. Još prošle godine završio sam knjigu o historiji...
rebački Institut za historiju

U našem gradu ljetuje Tereza Kesovija, poznata interpretatorka zabavnih melodija. Ona se prije dvadesetak dana vratila iz Pariza gdje je imala 6-mjesečni angažman sa »Kolumbijom«, renomiranom kućom za proizvodnju gramofonskih ploča. Kad smo joj napomenuli da će se prva pitanja odnositi na njen boravak u Parizu, pokazala nam je francuski časopis »Les lettres Françaises«, u kojem urednik stranice posvećene zabavnoj muzici, pod naslovom »Otkriće«, završava duži prikaz Tereze Kesoviji slijedećim riječima: »Gospoda Rene Leba (Terezin muž) bila je zaista sretna ruka...« U tom prikazu se među ostalim...
»Četiri pjesme s njezine prve ploče otkrivaju nam već prvom slušanju igru strune, glas koji vibrira, stišava se ili raste, i...
se u strast, molbu, krik ili šaputanje, koji se tačno utapa u mu...
riječi.« Tereza — kaže kritičar podsjeća na Dalidu, ali na jednu...
du više strasnu nego vulkansku, sa mnogo više osjećaja. Njezin je...
šarmantan i željeli bismo da ga sačuvamo.

Poslije toga, na našu molbu, na gramofonu se počela okretati prva ploča na francuskom jeziku, na kojoj smo čuli i Vučerozu...
»Ne odlazi«. Utisak: dobar pjevač ostaje vokalni virtuoz u jezicima.

Da li se koji put za vrijeme Vašeg boravka u Parizu prelijevala male punjena nostalgijom?

— Kako, postojala je velika nostalgija, jer sam bila sama. Riječ...
dem svijetu ne može se shvatiti u doslovnom smislu. Ona...
zna više. Po danu nisam imala vremena da mislim na to...
je spavanja neprestano me mučila vizija djeteta i muža.

— Vam se kakav susret u Parizu »urezao« u sjećanje?
— Da. Na jednom prijemu, tačnije koktelu, poznatih muzičara moj nadlež predstavio Dimitri Tjominu, koji je bio u Parizu. Kada je...
je Tereza, njegovo je lice poprimalo osmijeh. »Upravo sam...
Vašu ploču. Dopala mi se« — rekao je Tjomin, najveći filmski...
ozitor danas.

Ove godine ne nastupate na opatijskom festivalu. Možemo li znati...

...u vrijeme održavanja »Opatije 65« zaista sam previše zauzeta. Pa, mislim da su za jednog pjevača tri festivala godišnje ipak...
naravno kad se ima u vidu da »Opatija« zadnjih nekoliko...
mного duge svome službenom renomeu.

...ekujete li uspjeh na ovogodišnjem festivalu u Splitu? Nagrada...

...nagrada ne mogu ništa reći. Kompozicije su mi dobre i, pa...
sa simpatijama publike, očekujem uspjeh. Inače, nastup na...
»Melodije Jadrana 65« za mene predstavlja naročito zadovolj...
je sam i ja »dite mora«.

— Zanima nas šta Vas je navelo da ljetujete u Sibeniku?
— Pa, znate, Sibenik je lijep grad. Ne znam koliko je tačno, čovjek...
gdje lako zaboravi da je stranac. Ovdje imam mnogo prijatelja koji...
ni boravak čine ugodnijim.

— Šta Vas je ovdje posebno impresioniralo?
— Dosta sam romantična, te me često gotovo preokupira slika Si...
benika na povratku sa Jadrine u kasne noćne sate. Svaki put taj spektakl...
ja postaje interesantniji, svaki put nešto novo, napišite to, molim...
os, što fascinira.

— Evo vidite, na Jadrini ste postali meta očiju. Možete li nam reći...
kako se osjećate u takvim trenucima.
— Ima momenata kad se osjećam dobro, ali koji put i vrlo neugodno...
naravno neugodno kad me grupa ljudi počnu gledati i diskutirati o...
meni. Jer ja želim biti bliska svakome. Jednostavno, želim da ljudi vide...
moji obični ženu, a ne nekakvu zvijezdu. Volim prijatelje, a iznad...
vega volim ljude.

Tereza KESOVIIJA: PRIJATELJI I MUZIKA MOJA SU SLABOST



Tereza

IZ TLM »Boris Kidrič«

Studij rada protiv »nerada«

Kolektiv TLM »Boris Kidrič« veoma mnogo pažnje poklanja svim fazama proizvodnje. Posebna se važnost u posljednje vrijeme pridaje studiju rada. Cilj njegove aktivnosti je da se naučnim metodama dođe do toga — koliko je objektivno potrebno vremena da bi se završio neki posao. Putem takvih pokazatelja može se otkloniti sve ono što je suvišno, svaki neracionalni pokret, i na taj način utvrditi stvarne potrebe za radom, odnosno brojem radnika za izvršavanje pojedinih poslovnih zadataka.

Na takav način utvrđeni podaci o stupnju iskorištavanja radnog vremena služe kao podloga za otklanjanje raznovrsnih gubitaka. Do podataka se dolazi metodom snimanja. Postupak se provodi ovim redosljedom: prvo cilj i svrha snimanja, drugo: način provođenja snimanja i analize, treće: snimanje i kontrola toga snimanja, četvrto: analiza snimanja, peto: rezultati snimanja. Nakon toga se donose određeni zaključci.

Sasvim je razumljivo da to predstavlja prilično težak posao. Ali ga se isplati obaviti. Evo primjera: služba loga studija radila je na snimanju radnog vremena u međufaznom skladištu. Ustanovljeno je da se raspoloživo radno vrijeme jutarnje smjene u međufaznom skladištu iskorištava sa 65,6 posto, tj. da na nerad otpada 34,4 posto. Pri tom je, ističe se, značajna brojka od 23,6 posto, jer se toliko vremena izgubi na razna čekanja i nepoštivanja radne discipline.

Iznesen je samo jedan podatak. Međutim, i on je dovoljan da se donese zaključak da je TLM »Boris Kidrič« krenula dobrim putem i da će se takve studiozne akcije i te kako osjetiti i na povećanju proizvodnje i na podizanju produktivnosti rada. Za jedan veliki kolektiv to može biti veoma značajno. (B)

Dvadeset godina »Balalajke«

Već tridesetak dana u našoj zemlji s uspjehom gostuje moskovski ansambl »Balalajka«. Ovih je dana ansambl održao koncerte i u Splitu, Sibeniku, Rijeci i Zagrebu. Prilikom gostovanja toga ansambla u Sibeniku razgovarali smo s dirigentom Vladimir Fedosejev i solistom Arkadijem Talmazovim.

— Prvi put u Jugoslaviji?
— Da, nijedan od nas nije prije bio u Jugoslaviji.
— Utisci s dosadašnje turneje?
— Osjećamo se kao kod kuće. Priroda zemlje lijepa, kao i ljudi.
— Primjer?
— Naročito dobri utisci ostali su nam iz Skoplja sa Skupa solidarnosti. Oni ne samo da su dobri — nego i fantastični.

— Čime ste se rukovodili pri sastavljanju programa?
— Pokazati čisto rusku narodnu muziku, romansu i pjesmu.
— Neki su od vas prošli Evropu i Aziju. Da li postoji razlika u interesu publike?
— Postoji. Na primjer, publika u Jugoslaviji »cijedi« iz nas sve što može. To je najvruća publika, isto kao i temperatura vašeg zraka.
— Kako je i kada došlo do »Balalajke«?

Još jedno veće folkloro: TANEĆ

Organizatori muzičkog života u Sibeniku (izuzevši Narodno kazalište) specijalizirali su se izглеda u organiziranju isključivo folklornih i muzičko-zabavnih priredaba. Tako su ovog ljeta u organizaciji Doma JNA i turističkog poduzeća »Putnik« nastupila već tri folklorna ansambla: »Lado«, »Sota« i »Tanec«, te nekoliko muzičko-zabavnih sastava. Dok su tako folklor i slabiji žanrovi muzike bili prezentirani u dovoljnoj količini, ozbiljna muzika bila je zastupljena jedino na koncertima RKUD »KOLA« i Mješovitog zbora RTV Zagreb (ovaj koncert organiziralo je Narodno kazalište).

prošlog stoljeća kada je komitski pokret za oslobođenje od turske feudalne vlasti bio jako razvijen, i »Rusali« — stara borbeno i dinamična ritualna igra iz južne Makedonije koja simbolizira borbu s natprirodnim silama.

Posebno treba istaknuti vrlo dobar orkestar i pjesmu »Tanec«, a od pjevača duet Čerepovski - Hristovski u izvanrednoj interpretaciji makedonskih šaljivih pjesama.

prof. MIRKO LIVAKOVIĆ

DOKICA MILAKOVIĆ MEDENI



Ljudi su mi učinili godišnji odmor neobično prijatnim

— Dobar dan, družo Milakoviću!
— (rezervirano) Dobar dan, ali, ovaj, ja Vas ne poznajem.
— To znamo. Mi smo, međutim, Vas gledali i dobro upoznali na televiziji. Željeli smo Vas zamoliti za jedan razgovor. Naša redakcija, naime...
— Ali molim Vas, ja sam na godišnjem odmoru. Nego, rekoste redakcija. Čija redakcija?
— Pa naša, »Sibenskog lista«.

— Recite odmah, brate, Željka (obraća se supruzi, inače poznatoj beogradske glumici — Željki Rajner), na jedan sat prekidam godišnji odmor, jer »Sibenski list« postoji samo u Sibeniku.
— Tako je Dokica Milaković, ali as Medeni, ali as Đoka Pavlović... pristao na razgovor s nama.

— Vi ste mnogo popularni. Mnogi koji su Vas gledali na televiziji kažu da Vas drukčijeg ne mogu zamisliti. Recite nam kakav je Dokica Milaković kad ne glumi.
— Kao i svaki obični građanin. Ne razlikujem se ni po čemu od ostalih. Evo vidite, čim sam došao u Dalmaciju, naručio sam travariću, a ne šljivovicu. Nemojte po tome misliti da sam pijanac. Popijem samo ovako pred večer, apetita radi.

— Na ulici Vas često zastavljaju. Da li se koji put, prilikom tih susreta, dogodilo nešto što bi bilo vrijedno pribilježiti?
— Negdje u Bosni (ne znam tačno gdje) na jednoj raskrsnici zastavio sam auto pokraj jedne grupe ljudi — da ih upitam za put. Potom se jedan iz grupe izvadio i počeo me pozdravljati: »Zaravo — veli on — otkad te nisam vidio! Šta ima novoga kod tebe? Kako živiš? I ko zna šta me sve nije pitao. Ja pomislio da mi je to kakav poznanik kojeg sam, eto, zaboravio, pa sve s njim ulijepa. Na kraju, da bi se napravilo važan, kad me pozdravljao, veli: »Sretan ti put, Mičo Tatiću!«
— Vjerojatno Vas više poznaju kao Medenog nego po pravom imenu. Da li Vam je to najdraža uloga na televiziji?
— Uloga Medenog mi je nekako najsimpatičnija. Međutim, kako se kod nas radi od serije do serije, često primat preuzima uloga u slijedećoj TV-seriji. U emisiji »Lice u naličje« bio sam Đoka Pavlović, tzv. »čovjek koji živi po vezi«. Mnogim sam ljudima po taj uložio postao blizak. To mi je uloga zbog svoje specifičnosti posebno draga. Dapače, s njom ponekad i profitiram. Ljudi me, naime, često puštaju preko rada: »Kad može na televiziji uspijevati preko veze (profesora Pajkića — op. p.), pustimo ga i mi!«

— Čuli smo da L. Đukić dosta emisija snima tzv. »paklenim« tempom. Kako u tim trenucima uspijevate sačuvati koncentraciju, naročito kad se snima po cijelu noć?

— Poslije ponoći je vrlo teško raditi. Tada čovjeku, u taj vrevl u studiju, ponekad izgleda da će ostati bez bubnja. Međutim, naš jedini lijek, jedino naše umirujuće sredstvo za koncentraciju je naša vjera u Đukića i njegova u nas. Inače, taj se »pakleni« tempo potpuno uklapa u propozicije novih privrednih mjera. Samo, mi smo, možete slobodno napisati, plaćeni — ma kakvih deset puta, pedeset puta manje od prosječnog rada.

— Prvi put ljetujete u Sibeniku?
— Da, naizmjenice sam u Sibeniku i na Brodarici. Tek ovoga mi se ljeta ostvarila 20-godišnja želja da iz kuće ulazim u more, bez ikakve suvišne garderobe. U Brodarici su ljudi dobri i gostoljubivi, što mi odmor čini neobično prijatnim. Sibenik mi se neobično dopada. Svako veče sam ovdje. Navratim ću i slijedeće godine bar na 15 dana.

— Na kraju, kao jedan od »starosjedilaca« Đukićeve grupe, recite nam kakva će biti nova jesenja (već najavljena) humoristička serija na televiziji.

— To mi još ne znamo. Jer Đukić je Đukić. Njega uvijek inspiriraju momentalni događaji u našoj javnosti, u čemu i jeste njegova originalnost i aktualnost. Pretpostavljam da će se emitirati još nekoliko epizoda »Lice u naličje« o novim privrednim mjerama, a zatim, mislim, jedna serija sa kontinuiranim tokom, nešto ala »Cule Pokornik«

Razgovor vodilo Joso Laća

Velik broj priredaba

Možda ni jedne ljetne sezone zabilježen toliko broj kulturno-zabavnih priredaba kao ove godine. Od polovine lipnja danas u Sibeniku je organizirano oko 15 nastupa renomiranih ansambala iz zemlje i neevropskih i izvanevropskih država. Da ih ne nabrajamo spomenut ćemo nastupe poznatih ansambala: »Tanec« Skoplja, »Lado« iz Zagreba, »Sota« iz Prištine, »Tamburica« iz Pittsburga, »Balalajka« iz Moskve i revijalnog ansambla »Blistavi kristal« iz Praga. Ako njima dodamo petnaestak priredaba što su održane u okviru festivala djeteta, onda se može utvrditi da je svakog tjedna organizirano po nekoliko kulturno-zabavnih manifestacija. I u toku kolovoza na ljetnom repertoaru nalazi se nekoliko gostovanja iz unutrašnjosti zemlje. To su nastupi beograd-

skog vokalno-instrumentalnog ansambla »Studio« i ansambla »Dalmacija« iz Zagreba.

Za tako velik broj priredaba stanovite napore uložili su šibenski turističko-poduzetnički »Putnik«, Dom Jugoslavenske narodne armije i Narodno kazalište. Njihov trud na organiziranju priredaba nije bio uzaludan, i nastojanja da se slične manifestacije održe i nagodinu treba svesrdno podržati. Na svim tim priredabama prisustvovalo je nekoliko tisuća građana i gostiju koji su svoj godišnji odmor provodili u našem gradu i obližnjim turističkim mjestima. Najveće zanimanje vladalo je za nastup »Blistavog kristala«, gdje je za tu svrhu posebno uređen prostor na stadionu »Rade Končar«. Ostale priredbe održane su također na otvorenom — na Trgu Republike i na prostoru ispred osnovne škole »Simo Matavulj«.



Koliko će se to ponavljati?

Mi se opet u nekim stvarima ponavljamo. Riječ je ponovo o snabdjevanju u turističkoj sezoni. Ta stvar u našim primorskim mjestima nikako da se stavi na pravo mjesto.

Turizam je privredna grana u kojoj se više nikako ne može trpjeti improvizacija, a improvizacije u turizmu ima gdje se god krenemo.

Nije uputno generalizirati neke pojave, ali nije rijetko ni to da one ponekad poprimaju općeniti karakter.

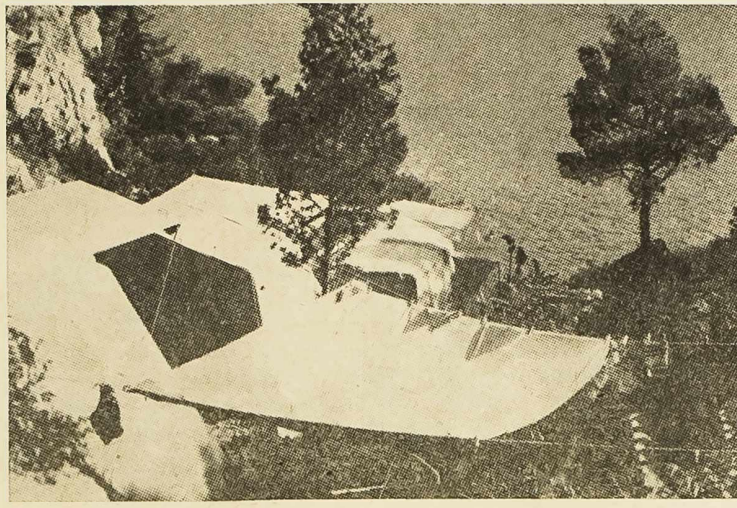
Ovdje ćemo navesti dva primjera na koja smo našli. Prvo u Vodicama, a zatim u auto-kampu u Kanalu.

Vodice trenutno imaju oko četiri tisuće i pet stotina gostiju. Brojka svakako impozantna, i mnogo nas obavezuje. Prošlog mjeseca taj se broj penjao i preko pet tisuća. Računa se da će ta brojka u kolovozu biti i premašena. To je izvanredni uspjeh Vodicama. One su time ono postalo što je na splitskom području »poljičke rivijere« — Omiš.

Pa ipak se dogodi da nije sve onako kako bi trebalo da bude. Naime, u Vodicama postoji čitav niz odmarališta, mahom zatvorenog tipa, u kojima se hrani velik broj gostiju. Međutim, u realitvno novoj restauraciji »Borik«, gdje obično svračaju prolazni putnici, turisti na »kraći rok«, u pogledu asortimana jela nije nimalo zadovoljavajuća situacija. Četvrtog kolovoza se, vrijeme ručka u toj restauraciji mogli smo dobiti samo već suviše standardna jela: bečki, pariški i naravno odrezak, te dinstanu govedinju. Odrasci stoje oko 650 dinara. Na naše veliko čuđenje (a sigurno i ostalih gostiju!), konobar nam je rekao da se ta jela prodaju bez ikakvog priloga! Izvinjavao se, ali nije znao objasniti zašto je to tako. Kad smo, napokon, naručili dinstanu govedinju, nestalo je za nju variva. Morali smo čekati oko četrdeset minuta dok se skuhalo nova količina krumpira...

Još nešto: pred restoranom među borovima postoji terasa s velikim brojem stolova. Ali,

tu se jela ne serviraju, premda je u sali upravo nezdržljivo vruće i pored svih otvorenih vrata i prozora. Zar treba tko



zna koliko invencije pa da se dođe do zaključka — da bi gostu ručak ili večera vani bili više nego udobni. I čekanje bi onda bilo lakše...

U auto-kampu u Kanalu iznenadio nas je velik broj kola. Al još jedna sitnica: put do kampa je naprosto upropašten, izrovao, pun oštrog kamenja. Vrata kampa su širom otvorena, iako pored njih stoji tabla s natpisom — da je pristup dozvoljen samo onima koji kampuju. U auto-kampu postoji bife u kojem se prodaju »hladna jela a pića«. Ovoga dana (možda smo zaista imali »peha«?), međutim, oko 17 sati u bifeu nije bilo

ničega. Doslovno — NIČEGA! Konobarica nam je pokušala dati objašnjenje: »Nisu nam poslali ništa. Možda će sutra ili prekosutra biti nove cijene« (!) Sta će misliti brojni gosti, izgleda to nikoga ne zanima. Zar mi stvarno mislimo da su oni tolike naivčine?! Sam taj lokal je tužna slika

na licu mjesta

za sebe. Ne znamo kako je bio zamišljen kad je nedavno podignut, ali sigurno nije bila ničija namjera da terasa bude već ijedne sjedalice, još i nedovršena, da u restoran-bifeu stoji samo tri stara stolica bivšeg inventara »Alpe«, da šank bude doslovno prazan, a i ostale prostorije sasvim neuređene i neukusne.

Ima kod nas, pa i u turizmu, stvari koje vrijede i koje zaslužuju pohvalu, ali što sve to vrijedi — kad takve stvari blijede pred anomalijama koje se još uvijek otrcano nazivaju »sitnicama« ili »objektivnim teškoćama«! J. Č.

Šibenska trgovina na malo

Osjetno povećanje prometa

Iako se šibenska trgovina često i uglavnom opravdano nalazi »na dnevnom redu« potrošačkih razgovora, jer cijene i kad mogu ne miruju, a i asortiman artikala nije uvijek zadovoljavajući, ne može se mimoći činjenicu da je trgovina na malo u šibenskoj komuni polučila u posljednje vrijeme niz zapaženih uspjeha.

Otvoren je povelik broj novih prodavaonica, dosta ih je preuređeno, a i odnos radnika u trgovini prema potrošačima je uznapredovao. Značajno je također kazati da je u posljednje dvije-tri godine došlo i do osjetnog povećanja broja prodavaonica na selu, te ih danas ima više od 60.

Otvoravanje novih prodavaonica i niz drugih poboljšanja u poslovanju pridonijelo je i značajnom porastu prometa trgovine na malo. Evo podataka koji to potvrđuju: šibenska trgovina na malo prometnula je do početka srpnja ove godine 6 milijardi 150 milijuna dinara, dok je u istom razdoblju prošle godine učinjen promet od 4 milijarde 867 milijuna dinara.

Taj podatak, bez sumnje, nije za potcjenjivanje. Istina, na povećanje prometa u trgovini na malo utjecalo je i povećanje cijena pojedinim artiklima. Međutim, treba kazati da je u međuvremenu otvoreno i desetak novih prodavaonica, a povećali su se, i to ne za malo, i osobni dohoci, pa su potrošači bili kupovno sposobniji.

Nije ni ovog puta izlišno zabilježiti da je šibenska trgovina na malo, bar većina poduzeća te branše, u njoj u svoje poslovanje i niz unutrašnjih novosti. Prišlo se, na primjer, nagrađivanju po učinku, pa iako ono još uvijek nije dosljednije sprovedeno, uistinu je imalo pozitivnog odraza na cjelokupno privredivanje. Zainteresiranost radnika u trgovini za povećanje svakodnevnog prometa, od čega je ovisio i iznos učinka, urodio je nizom pozitivnih činilaca, od kojih je najupadljiviji — bolji i uslužniji odnos prema potrošaču. Naravno, bilo je i tu diferencije.

Na području šibenske komune danas je u trgovini zaposleno više od 850 osoba. U taj broj uračunali smo i osobe što su zaposlene u poljoprivrednim zadrugama a rade u prodavaonicama tih radnih organizacija. U našoj komuni, da zabilježimo još jedan podatak, radi danas 212 trgovinskih prodavaonica, kojih je dobar broj veoma lijepo uređen. Međutim, treba kazati da velik broj prodavaonica koje posluju u sastavu poljoprivrednih zadruga nema reprezentativan izgled, a takvih prodavaonica našlo bi se i u Šibeniku.

Koliki su promet do početka srpnja ove godine imale pojedine trgovinske radne organizacije? Ovdje donosimo podatke koji se odnose samo na one najveće. »Tkanina« je prometnula 625 milijuna dinara, a

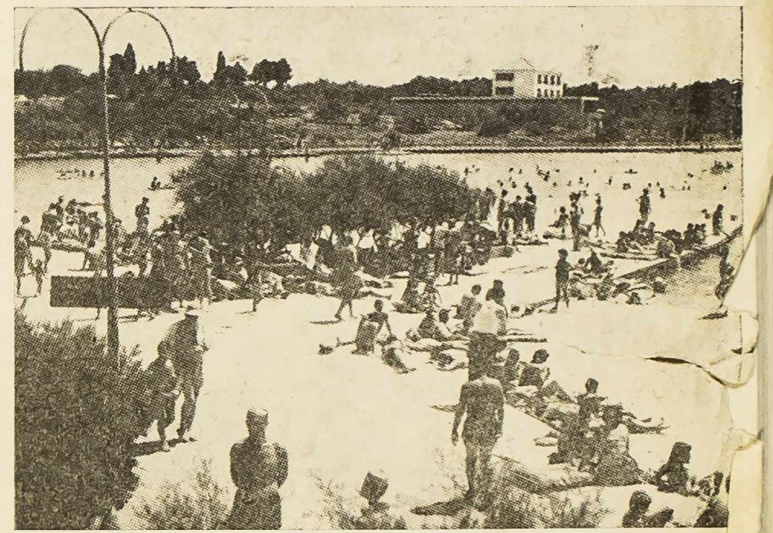
u istom razdoblju prošle godine 439 milijuna dinara. Najveći promet ove je godine realizirala »Ishrana«, i to 811 milijuna, prema 622 milijuna dinara u istom razdoblju prošle godine. Trgovinsko poduzeće »Tehnoma-terijal« je u prvih šest mjeseci ove godine zabilježilo promet od 502 milijuna dinara, a u odnosnom razdoblju lanjske godine 487 milijuna dinara. »Kornat« je do početka srpnja imao 527 milijuna dinara prome-

ta, a prošle godine 447 milijuna dinara. Ove je godine »Sloga« prometnula 385 milijuna, a do početka srpnja 1964. godine 277 milijuna dinara. Istovremeno je trgovinsko poduzeće »Plavina« povećalo promet i svojim prodavaonicama sa 183 milijuna na 200 milijuna dinara.

Rekli smo već da je u šibenskoj trgovini na malo primijećeno i »propusta«. Vjerujemo da su ih zapazili i radnici u trgovini, koji ovih dana, kao rijetko kad do sada, priličito slišavaju sami sebe i koji, polajući ispit pred novim privrednim mjerama — sigurno raspravljaju i o propustima koje će ubuduće trebati izbjegavati — ako žele da njih i njihove prodavaonice ne počnu »izjavati potrošači«. A to, naravno, nije u interesu ni jednima ni drugima. (B)

Vodice:

Više od 4.500 turista

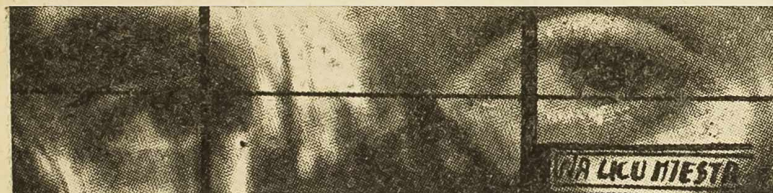


Prvi dani mjeseca kolovoza donijeli su, čini se, i najviše temperature ovog ljeta, a uz to i porast turista. Uočljivi rezultati toga je prepune plaže i kupališta na čitavom šibenskom turističkom području. Ona su već tjedan dana naprosto »preplavljena« kupaćima.

Najviše ih ima na vodičkoj »Plavoj« plaži, gdje smo snimili sliku. Tih je dana u Vodicama boravilo više od 4.500 gostiju, od oko 30 posto stranaca.

Kad je riječ o kupalištima, treba staviti jednu primjedbu: u vrijeme najveće navale na plaže i kupališta, još se uvijek posvećuje nedovratno pažnje sanitarnim prilikama i čistoći na njima.

Vodičku »Plavu« plažu, iako je krata kupaćima, u tom pogledu možemo samo pohvaliti. J. Č.



DIREKTOR I USTAVNO NACELO JAVNOSTI RADA

Ovih smo dana, jer je srpanj bio prošao, navratili u Poduzetice za ceste da dobijemo podatke o tome koliko su trajekti u srpnju prevezli vozila, jer smo s tim mislili upoznati naše čitaoce. Kad smo u četvrtak došli u kancelariju poduzeća (iznad vrata piše »Mehanka«), službenik nam je rekao da podatke ima, ali da ih ne smije dati — BEZ DIREKTORA. Još je napomenuo da direktora nema i da navratimo sutra. Poslušali smo i navratili u petak ujutro. Iz »Mehanke« smo se poslužili telefonom da zamolimo direktora da kaže službeniku neka nam ustupi podatke. Međutim, direktor je rekao: »Zar da vam podatke dam preko telefona?« Ne, nego da kažete referentu da nam ih dade« — dodali smo. »Ne može« - odgovorio je direktor i dodao: »Dodite vi kod mene.« A kada? — upitali smo. »Ne znam, sad sam zauzet« — odgovoreno nam je i odmah dodano: »Dodite malo kasnije«. Poslušali smo i došli malo kasnije. Međutim, službenica pred direktorovom kancelarijom nam je rekla: »Direktor je u bolnici.« »Kako?« — zapitali smo. »Pa on je malo prije rekao da dođe!« »Nije u bolnici, nego je samo OTISAO U BOLNICU« — dodala je službenica. Otišli smo bez podataka ostavivši preko službenice jedan pozdrav direktoru, jer nam se učinilo da je ta igra sa nama ujedno i igra sa ustavnim nace-

lom javnosti rada i igra s referentom koji ima podatke.

Zaista nam u ovom slučaju nisu jasna tri zašto: zašto se ti podaci ne daju našim čitaočima? zašto bi ih mogao dati samo direktor? i zašto se informacije uskraćuju onima od kojih to poduzeće (kao i sva ostala) i živi? Ali nam nije jasno ni to — U KOJEM VREMENJU živi taj direktor, jer svakako ne U VRIJEME KAD JE JAVNOST RADA OBAVEZA PREMA SVIMA (č. OSNOVNO NACELO SOCIJALIZMA!)

DVA PREMA JEDAN ZA KERU

Ovih nam je dana jedna domaćica pokazala tri jajašca koja je kupila »U KERU«. Vjeruje, nisu bila veća od jarebičjih jaja, ali su »kupljena masno«. Kad je domaćica pošla da poha meso, ustanovila je da su OD TRI kupljena jaja DVA BILA POKVARENA! Ne zna se da li je to greška ili su to »sredstva« pomoću kojih se naplaćuje — NISKA MARŽA. Međutim, čini se da KERINE KOKOSKE nesu u krivo vrijeme, tj. da ne poštuju vrijeme privredne topline, i da bi ih trebalo upozoriti da je to NEDISCIPLINA zbog koje bi mogle odgovarati pred potrošačima. Jedan pregled ne bi im falio! Zato, Tržna inspekcija, navratite sa svojim »INSTRUMENTIMA« — i kod KERU!

KAKO DOSLA, TAKO I OTISLA

U Šibeniku je ovih dana doputovala jedna bodulica da ku-

ČAKULE

pi »lipi cvitni jorgan za pršnu i po«. Za put je utrošila (tamo i amo) ravno 600 dinara. Jorgana, međutim, nije bilo u trgovinama. Sutradan su se pojavili. Odmah smo uzdahnuli: »Jadna bodulka«! Ali i: »Jadna tržna inspekcija, kad to ne vidiš!« (A možda i nečeš da vidiš, ne znamo!).

STOLNJAK I »DOCI CE!«

Već nekoliko dana jedna domaćica navraća u »dućane« da kupi — stolnjak. Međutim, svaki joj put odgovore: »Doći će!« Dolazi ona ponovo, ali stolnjaci ne dolaze. U ponedjeljak je ponovo navratila u trgovine, ali joj je rečeno — DA SU STOLNJACI RASPRODANI, tj. da su došli i da su ih odmah razgrabili. Drugovi trgovci, ipak mislimo da su to preteške KRIZALJKE za naše domaćice, S OBZIROM NA OBZIR!

DA LI JE CRNICA U ŠIBENIKU?

Neka nam Crničani oprostite što smo se tako upitali, ali ćemo im ipak dokazati da nisu u Šibeniku. A evo zašto: postoji jedna odluka po kojoj svi građani Šibenika moraju plaćati »škovace«. Pored toga, odluka predviđa da se u gradu moraju postaviti kante za »škovace« i da se te kante moraju prazniti, tj. da se grad MORA ČISTITI. Međutim, ovih su nam se dana Crničani iz okolice plivačkog bazena potužili ovim riječima: »Škovace plaćamo ali kante niti tko prazni niti tko mete ovaj dio. Smeće bacamo u vrt-

ve i u more, tako da u ovim danima sve zaudara«. Dakle, dragi Crničani, vi imate samo jedan uvjet da se nazovete gradom, JER SAMO PLACATE, dok nama u gradu — CAK I CISTE!

Kad smo već kod vas, čini se da nije suvišno ako vam napomenemo i to da je kupanje djece u blizini brodogradilišta, ispod bazena — STETNO, jer se u tu uvalicu OTVORENIM KANALIMA, slijeva otpad IZ KANALIZACIJE, a u blizini su i »izgorjeli garbun iz Tvornice«, otpadna voda iz bazena i razna ulja i otpaci iz brodogradilišta. Kad neče nitko da se sjeti da tu treba NEKO UPOZORENJE o zabrani kupanja, možda ne bi bilo loše da ga VI SAMI POSTAVITE.

ZALJUBIO SE ČOVJEK U SVOJ POSAO

Ovdje nećemo biti dugi, jer mudrovanje nije potrebno. Jednostavno, radi se o čovjeku koji čuva plivački bazen. On zaslužuje svaku pohvalu, jer je to NAJČISTIJU OBJEKT U ŠIBENIKU, tj. onog dana kad smo mi navratili nije na čitavom bazenu bilo čak ni čike, a kamoli nekoga drugog »otpatka«. Cvijeli je bilo svo u cvijetu i DIVNOM REDU, bez i jedne otkinute laticice. Hvalili su nam se neki Crničani da se taj čovjek sav predao svome čuvarskom poslu.

Nasuprot tome objektu, rekli su nam još Crničani, prostorijske veslačkog kluba »Krka«

stoje — s razbijenim staklima i u neredu«.

To nismo provjeravali, ali znamo da su ta dva objekta VEOMA BLIZO, a da se, eto, Crničanima NEJEDNAKO DOPADAJU.

BAS TE BRIGA, BACI!

Nevjerojatno da netko toliko može biti nekulturan ili nemaran. Jer ne znamo kakve bismo drukčije rekli za sve one naše građane i goste koji u uvalama ili na plažama iza sebe ostave HRPE SMECA I OTPADAKA. Naime, u nedjelju smo obišli kupališta od Martinske do Jadrice da pogledamo kupace, tj. da utvrdimo gdje će baciti otpatke od »puste« hrane koju su nosili sa sobom. Vjerujte, većina ih je radila ovako: kako što pojede, onako iskrene kraj sebe ili drugih kupaca — ili pak »tumba« u more među one koji plivaju. Tako se u nedjelju moglo kraj kupaca vidjeti i otpadaka hrane ili kostiju — KAO DA SU DINO-SAURI USTALI ODNEKUD! Ali nije to najgore. U nedostatku javnih nužnika ili zbog toga što ih nitko ne čisti, u neposrednoj blizini plaža nalaze se i hrpe izmeta, a osobito u Martinskoj i u uvalama u Kanalu.

Nije nam namjera da mudrujemo oko toga kao da smo pali s neba, već da ukazemo na to — DA BI NESTO IPAK TREBALO UČINITI.

Poslužimo li se onom starom »Drži stvari, riječi će doći«, opravdat ćemo i ova dva prijedloga: da se najhitnije na Martinskoj postavi bar neka provizorna svlačionica i da se »pidočarima« zabrani pečenje i kuhanje u kanalu, jer ne samo da može doći do požara — nego su oni i bezobzirni kad usred lijepih uvalica ili hladoleža ostavljaju hrpe oljuština.

A MLADICA BAS BRIGA

Ovih smo dana bili prisiljeni kupovati drva kod »Tehnomaterijala« po novim cijenama. Evo kako je to izgledalo: jedan metar drva bolje kvalitete pilanjem i prijevodom do oko 12 tisuća dinara. A »ponudite onome što će biti metar za pivu« (opomena i jaša!), izabrat će vam 10 »drva«. Budući da vi to ne možete učiniti, jer vam se čini ste ionako mnogo platili (čina srednje plaće!), prihvatite drva sami i slažete ih u me a onaj mladić čiji je to poGLEDA KAKO VI RADITE, malo dobacuje ili »prisko« da vam u metar stavi ne »kvrugu« ili »trulu« koju preskočili, šaleći se — DA JE TO PRODANO (a za majkaod da nije ni čuo, otklanjajući podizanja cijene!) Poslije to vi prebacujete iz metra do pi a on OPET GLEDA! Napokedodajete onome što pila, a O, OPET GLEDA! Ne znamo ko mu je posao, ali ako »Tehnomaterijal« plaća i one koji gledaju, neka od njih bar zahtijeva da gledaju — odnekud SKRIVENO!

»NAMA KAZU DA SMO DJECA OVOG VIJEKA«

Zato, djeco, i dalje pišimo onakve parole kao po restoranu na Martinskoj, jer je to osobina našega vijeka! Međutim, dobro bi bilo da mi našim starijima kažemo: »Oj očevi našega vijeka, dajte još jedan par karata!« Naime, u restoranu na Martinskoj ima i suviše mladih dječaka koji gube dane sasvim legalno igrajući na karte. Vjeruje se DA SE TO ISPLATI onima iz restorana, jer ih inače tu NE BI DRŽALI. Zato neka nam kažu — da smo djeca ovoga vijeka, PA STA ONDA?!

Na licu mjesta

PRED POČETAK PRVENSTVA

Da li je „Šibenik“ spreman?

„Šibenik“ igra u Kaknju, „Split“ u Splitu sa „Slovanom“, a „Zadar“ u Zadru sa „Čelikom“.

Do početka ovogodišnjeg prvenstva Druge savezne nogometne lige dijeli nas svega četiri tima. Šibenski predstavnik prvu utakmicu igra u Kaknju protiv loše ekipe domaćeg „Rutara“, koji je u prošlogodišnjem prvenstvu iznenadio dobrom igrom i odličnim plasmanom. Ostali dalmatinski predstavnici igraju pred svojom publikom. Novi ligaš „Zadar“ ugošćuje jednu od najboljih momčadi Druge lige — „Čelika“ iz Zrnice, koji se ove godine pojačao nekim novim igračima, a „Split“, koji se nije baš najbolje pripremio, na svom terenu igra sa „Slovanom“ iz Ljubljane, za kojega se još ne zna hoće li nastupiti u ovom prvenstvu zbog pomanjkanja financijskih poteškoća. Ako „Slovan“ ne nastupi, na njegovo mjesto došla drugoplasirana momčad s prvenstva Slovenija — „Aluminij“ iz Kidričeva.

Sanse „Šibenika“ u Kaknju su minimalne, ali ipak prema onome što je ekipa pokazala u toku pripremnog perioda, možemo očekivati dobru igru i dobar rezultat, što ne bi bilo nikakvo iznenađenje.

Koja će jedanaestorica u Kaknju nastupiti, vrlo je teško pogoditi, ali prema današnjoj formi čini se da bi prošlogodišnji sastav u ovom času bio najbolji. Na utakmici protiv „Rakovice“ Sirković nije branio radi povreda. Kako smo doznali, ta povreda nije teže naravila, Sirković će u Kaknju nositi dres broj jedan. Bekovski par će igrati Marenci i Friganović. U obzir još dolazi Grgić. U pomoćnom redu nema promjene. Nastupit će prošlogodišnji sastav: Žepina, Miljević i Stošić. U navalni neće nastupiti lijevo krilo Perasović, koji je istetio rame i već desetak dana ne trenira. Njegovo će mjesto zauzeti

Marinić, dok će desno krilo igrati Bakmaz, koji svaki dan pokazuje sve bolju formu. Navalni trio igrat će u: sastavu Relić, Stanišić i Orošnjak.

Pred ovaj važni susret razgovarali smo sa Slavenom Marinićem, koji je, među ostalim, rekao:

— Teško je prognozirati pobjednika u prvom kolu. Mi ne znamo kako su se gosti pripremili i u kakvom će sastavu nastupiti. Iz prošlogodišnjeg prvenstva znam da je ta ekipa odlična i da u njoj igra nekoliko odličnih nogometaša. Mi ćemo znatno biti oslabljeni neigranjem Perasovića. Naš uspjeh ovisit će od svijui nas, i ako se založimo do maksimuma — uspjeh ne bi trebao doći u pitanje.

U ostalim susretima prvog kola sastaju se: Segesta — Famos, Borovo — Lokomotiva, Slavonija — Sloboda, Borac — Maribor, Varteks — Bosna i Leotar — Istra. (DK)

Šibenik - Rakovica 7:0 (4:0)

U posljednjoj utakmici pred početak prvenstva „Šibenik“ se sastao sa članom beogradske nogometne lige FK „Rakovica“ i u jednoj prosječnoj igri postigao visoku pobjedu. Prema onome što su pokazali, gosti su zaslužili toliko visokog pobjedu. U toku utakmice su imali nekoliko terenskih premoć, ali i bez njih puta ponovila se stara stvar, igra se dosta komplicirala i sporo. Uza obranu nije igrala baš slabo. Čini se da bi trener Tedling u pomoćnom redu trebao izvršiti neke izmjene. U toku 90. minuta igre halfovi

nisu uspjeli organizirati svoj napad. Više su igrali ispred svoga kaznenog prostora nego što su pokušali preći sredinu igrališta. Navalna je postigla sedam zgoditaka, ali prema igri nije zadovoljila. Napadači bi trebali biti malo pokretljiviji, a ne samo da čekaju da im lopta padne na noge.

Tim „Šibenika“ igrao je u sastavu: Višić, Marenci, Friganović, Grgić, Miljević, Stošić, Bakmaz, Relić, Stanišić, Orošnjak, Marinić (Supe).

Pred oko 300 gledalaca utakmicu je vodio Vukorepa.

„Bombaš“ prvak

Pobjednik ovogodišnjeg murterskog turnira u malom nogometu, koji je od 1. do 8. kolovoza održan u okviru Sedmihi murterskih ljetnih igara, je „Bombaš“ iz Šibenika, koji je u finalnoj utakmici savladao „Mlade“ iz Šibenika s rezultatom 5:4 (2:0). Nakon te utakmice je Vlado Slavica, potpredsjednik „Partizana“ općine Šibenik, dodijelio pobjedničkoj ekipi prijelazni i stalni pehar. Momčadi su igrali u sastavima:

„Bombaš“: Stipandžija, Jovčić, Runjić, Konjevoda, Bašić, Parat i Žepina.

„Mladi“: Laškarin, Grubišić, Šuperba, Supe, Ninić, Zaja i Kerić.

Najbolji igrač na terenu bio je Parat. Utakmicu je pred oko 2.000 gledalaca sudio dobro Voja Srećković iz Niša.

Sveukupno je na turniru odigrano 19 utakmica. Sve su bile neobično lijepe, borbene i interesantne. I usprkos borbenu situaciji, i socijalno osiguranje treba da nađe svoje mjesto u sklopu novih privrednih mjera. Kako se gro zadataka fonda odnosi na zdravstvenu službu

O. Jureta

PRODAJA

„Prodaje se drveni inventar ljekarne „Grad“. Interesenti neka se obrate upravi Ljekarne Šibenik.“

PLIVANJE

JUGOSLAVENSKE PIONIRSKJE IGRE

Sinoć je na bazenu u Crnici počelo finalno takmičenje plivačkih reprezentacija za Jugoslavenske pionirske igre u okviru SR Hrvatske. Svoje učestvovanje prijavile su reprezentacije Osijeka, Zagreba, Rijeke, Zadra, Splita, Dubrovnika, Korčule i Šibenika.

Poslije ovog takmičenja odredit će se najbolji plivači i plivačice koji će našu republiku predstavljati na ovogodišnjim pionirskim igrama.

SKOKOVI U VODU

MEĐUDRŽAVNI SUSRET AUSTRIJA — JUGOSLAVIJA

U subotu i nećelj na bazenu u Crnici održat će se međudržavni susret u skokovima u vodu između Austrije i Jugoslavije. Ljubiteljima ovog sporta pružit će se prilika da u dva dana vide najbolje naše i austrijske skakače. Otkako je bazen izgrađen ovo je prvi međudržavni susret u skokovima u vodu.

Usporedo s tim susretom u Splitu se održava i plivački susret između tih dviju reprezentacija.

Takmičenja na bazenu u Crnici u oba dana počinju u 18 sati. (DK)

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

ROBENI

Silvana, Sime i Marije Juran; Sanda, Mile i Milke Juras; Sanja, Milana i Zdenke Kapitanović; Irena, Eda i Anđelke Sladoljev; Silvana, Petra i Nedjeljke Čubrić; Siniša, Frane i Vinke Landeka; Dijana, Mate i Anke Pamuković; Vedrana, Ivana i Marije Filipović; Tihomir, Sime i Stane Vulin; Anita, Ante i Marije Bolanča; Ljiljana, Radivoja i Ilone Bilač; Radojka, Dušana i Anđelije Ležaić; Josip,

VJENCANI

Tomislav Krapanić i Ksenija Jurić; Aleksandar Stojkov-Angelov i Mirjana Baus; Josip Čobanov i Luca Jakeljić; Nikola

Marka i Marije Roca; Agis, Artura i Krstine Klarin; Renato, Tomislava i Stane Vukelić; Emira, Zahida i Ajiše Kozlica; Krešimir, Stipana i Milke Lugo- vić; Srećko, Ilije i Andriane Pp- pović; Darko, Petra i Milke Matijević; Zana, Jose i Franice Peran; Držislav, Mira i Slavke Skeljo; Vinko, Ivana i Ike Perica; Zoran, Derviša i Nevenke Grgić i Dean, Milovana i Marije Tujković.

U PONEĐELJAK, 9 KOLOVOZA, ODRŽANA JE SJEDNICA SKUPŠTINE KOMUNALNE ZAJEDNICE SOCIJALNOG OSIGURANJA RADNIKA ŠIBENIKA.

Samo jedan na sjednici

Perspektiva Fonda zdravstvenog osiguranja Komunalne zajednice socijalnog osiguranja Šibenik nije dobra. Iako još nije učinjen rebalans financijskog plana, na sjednici od 9. VIII čule su se loše prognoze. Pogledajmo kako fond danas stoji. Analiza za prvo polugodište pokazuje da je broj radnika manji za 664, a u odnosu na plan manje ih je za 504. Uza sve to fond osobnih dohodaka je premašio plan za blizu 1 posto (7.825.000.000 : 7.889.000.000), dok je prosječni neto osobni dohodak po jednom radniku veći za blizu 32 posto prema 1964. Cisti prihodi zdravstvenog fonda za šest mjeseci iznose 996 milijuna, koji su nešto manji od plana (1%), a u odnosu na 1964. veći za 20 posto. Dodatni doprinos je u tome manje zastupljen nego u 1964, i to za više od 16 posto.

Rashodi su u planskim okvirima i iznose 1.034 milijuna, a rashode iz 1964. premašuje za 264 milijuna, i to šibensko područje 250 milijuna (41%), a drniško 14 milijuna (8%). Gotovo 80 posto tih rashoda čine troškovi zdravstvene zaštite i oni iznose više od 800 milijuna dinara, što planske iznose premašuje za 8 posto, a te rashode u 1964. za više od 50 posto. Porast se naročito očituje na bolničkom liječenju i iznosi 112 milijuna, ambulantom 82, a lijekovima 47 milijuna dinara. Konačni financijski rezultat za polugodište iznosi gubitak od oko 66 milijuna dinara.

Ako se pode od datih osnova i tome doda da je stopa prihoda smanjena od 1. VII 1965. na 8,4 (od 8,7), a od 1. VIII 1965. na 8,2 posto, a da će troškovi porasti zavisi utjecaju povećanja određenih cijena i osobnih dohodaka, onda je očito da se ne možemo nadati dobru do kraja godine. Naime, predviđa se deficit od oko 150 milijuna.

Da bi se ublažila financijska situacija, i socijalno osiguranje treba da nađe svoje mjesto u sklopu novih privrednih mjera.

Kako se gro zadataka fonda odnosi na zdravstvenu službu

(što je normalno), članovi Skupštine su mnogo govorili o nedostacima te službe na našem terenu. Iako je oštrica diskusije bila previše britka, a objektivni razlozi službe prilično zamereni, Skupština je konstatairala da njezini zaključci poslani Centru pred dulje vremena nisu izvršeni. Članove je posebno izbacilo iz koncepta vrlo slab odaziv predstavnika zdravstvene službe na njihove sjednice (na ovoj sjednici prisutan samo ravnatelj zdravstvene stanice Primošten), što se stalno ponavlja, iako im se pošalju materijali. Govorilo se i o čekanju pacijenata, o radnom vremenu, odnosu, prijevozu, bolovanju, itd. Međutim, sve je uglavnom ostalo bez odgovora.

Predstavnik skupštine općine Šibenik Branko Brodžić je „napao“ čak i strukturu Socijalno - zdravstvenog vijeća Skupštine, koji da se sastoji gotovo samo od zdravstvenih radnika pa da ne može doći ni do bilo kakve kontrole nad radom zdravstvene službe, jer da „vrana vrani ne vadi oči“, kako on to reče, i da Skupština općine ništa do sada u tome nije učinila.

Na kraju je zaključeno da se nađu zajedno Izvršni odbor Skupštine i organi upravljanja Medicinskog centra i da se na tom nivou nađu rješenja. Skupština je donijela i svoj program mjera i zadataka s kojima se uključuje u privrednu reformu. I. R.

Iako još nisu sređeni potpuni podaci u turističkom prometu za mjesec srpanj, dosadašnji pokazatelji govore da je šibensko turističko područje posjetio daleko veći broj gostiju nego srpanja prošle godine. Računa se da je u turističkim mjestima boravilo više od 30 tisuća turista iz zemlje i inozemstva i da je ostvareno noćenja za oko 20 posto više nego lanijske godine.

NAJBOLJI SRPANJ

Najveći broj noćenja zabilježio je u Vodicama — 120 tisu-



ća, u Murteru — 53 tisuće, u Tjensnu — 33 tisuće, u Primoštenu — 27 tisuća, itd. Prosječno je svakog tjedna boravilo prošlog mjeseca oko 10 tisuća gostiju, od kojih najvećim dijelom iz unutrašnjosti zemlje. Gotovo polovica od ukupnog broja gostiju provodili su svoj godišnji odmor u Vodicama, Murteru, Primoštenu i Tjensnu. U tim mjestima kroz srpanj nije se mogao naći nijedan slobodni ležaj u kućnoj radino-

sti. Svi su kapaciteti bili ispunjeni. Najveći broj stranih turista boravio je u komercijalnom ugostiteljstvu u Vodicama, Primoštenu, Pirovcu i na kupalištu Jadrija. U šibenskim hotelima je također zabilježen dobar posjet stranih gostiju. Ove godine u većem broju bili su zastupljeni Francuzi, Talijani, Englezi i Čehoslovaci.

Međutim, u više mjesta šibenskog područja bilo je dosta slobodnih ležaja u kućnoj radinosti. To posebno vrijedi za Skradin, Betinu, Zlarin, Tribunj, Prvic, Krapanj i Zablac. I ove godine iskrsle su teškoće u normalnom snabdijevanju gostiju. Nekih prehrambenih artikala nedostajalo je u posljednjem tjednu srpanja, a osjećala se i nestašica osvježavajućih pića. Uz nove privredne mjere, u ugostiteljskim objektima komercijalnog sektora povišene su cijene od 1200 na 1800 dinara za tri obroka, dok su cijene pansioniskih usluga u odmaralištima, ležaja u kućnoj radinosti i boravišne takse ostale nepromijenjene.

Ni na sektoru saobraćaja nije došlo do nekih naročitih teškoća, izuzev na relaciji Šibenik — Krapanj, na kojoj je dnevno saobraćala samo jedna autobusna linija. Na trajektu Dolac — Martinska udvostručio se promet motornih vozila, tako da posade šest splavi nisu bile u stanju da „likvidiraju“ kolone vozila koje su ponekad na Martinskoj bile dugačke i do 2 kilometra, naročito u posljednopolnoćnim satima.

Na kulturno - prosvjetnom planu ovogodišnji srpanj bio je nešto povoljniji od prošlogodišnjeg. U gotovo svim mjestima goste su u večernjim satima zabavljali domaći vokalno-instrumentalni ansambli. Vodice su i u tome prednjačile, jer je tamošnja zadruga jednom tjedno organizirala gostovanje ansambla iz unutrašnjosti zemlje. Priredivali su se i izleti do Šibenika, slapova Krke i Kornata za turiste koji su boravili u Vodicama, Murteru, Tjensnu, Primoštenu i drugim mjestima šibenske rivijere. (jj)

KOMISIJA ZA STIPENDIJE SKUPŠTINE OPĆINE ŠIBENIK

raspisuje

NATJEČAJ

za stipendiranje studenata i učenika na fakultetima, visokim, višim i srednjim školama, i to:

I FAKULTETI

- a) Prirodoslovno-matematički fakultet
fizika 1
kemija 1
biologija-kemija 1

II VISOKE ŠKOLE

- a) Visoka industrijsko-pedagoška škola
metalna struka 1
elektro struka 2

III VIŠE ŠKOLE

- a) Pedagoška akademija
biologija-kemija 2
muzički odgoj 2
likovni odgoj 2
b) Viša stručno-pedagoška škola Rijeke
metalac praktičar za radioničku nastavu 1

IV SREDNJE ŠKOLE

- a) Pedagoška gimnazija s nastavkom studija na Pedagoškoj akademiji 5

V Osim gornjih stipendija Komisija za stipendije Skupštine općine Šibenik raspisuje natječaj za:

— 8 stipendija na srednjim, stručnim, višim, visokim školama i fakultetima.

Ove stipendije dodjeljivat će se kandidatima koji su u dosadašnjem školovanju postigli dobar uspjeh, a nemaju drugih sredstava za školovanje.

Rok natječaja do 31. VIII 1965. godine.

Molbe se upućuju Skupštini općine Šibenik — Komisiji za stipendije. Molbi taksiranoj sa 50 dinara taksenih maraka treba priložiti sljedeće dokumente:

- 1) prijepis školske svjedodžbe završnog razreda ili potvrdu fakulteta (škole) o upisanom semestru (razredu),
- 2) poresko uvjerenje i
- 3) omladinsku karakteristiku.

Molbe bez potrebnih dokumenata neće se uzimati u rješavanje.

Komisija za stipendije Skupštine općine Šibenik

Petrov i Mirjana Dodig i Branko Morić i Dunja Baranović.

UMRLI

Ana Juras, stara 65 godina.

VAŽNIJI TELEFONI

Informacije 98
Željeznička stanica 26-44
Autotransport 20-87
Putnik 24-30
Elektro 20-40
Vodovod 20-50
Bolnica 23-33
Hitna pomoć 22-22
Vatrogasna straža 22-22
Narodna milicija 23-23
Saobraćajna milicija 27-31
„Šibenski list“, redakcija 25-62
„Slobodna Dalmacija“, dopisništvo 28-51

AUTOBUSI:

Za Rijeku i Zadar u 4.15, 8.45, 9.45, 10.35, 11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20, 21.35,

22.30 i 22.35 (u 10.30 i 20 sati saobraćaju u ljetnoj sezoni).
Za Zadar u 7 i 11 sati.
Za Dubrovnik u 2.45, 5.30, 9.30, 11, 11.30 i 22 sata.

Za Split u 2.45, 3.55, 4.55, 6, 7, 7.45, 8, 9.30, 11, 11.30, 12.55, 13.45, 14, 14.40, 16, 18.15 i 18.55 (u 6 sati saobraćaju u ljetnoj sezoni).

Za Zagreb — Beograd u 3.40 sati (ljetna sezona).

Za Zagreb u 5 sati (ljetna sezona).

Za Ljubljanu u 10.30 i 20 sati (ljetna sezona).

Za Drniš i Knin u 5.15, 12 i 15.15 sati.

Za Benkovac u 15 sati (polazak sa Martinske).

Za Ervenik u 14.30 sati.

VLAKOVI:

Polazak za Zagreb u 9.52, 19.10 i 22.35 sati, za Beograd u 19.10 sati, za Split u 3.03, 7.08 i 14.40 sati.

BRODOVI:

Za Split u 4.10 sati, za Rijeku u 21.30 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće „Štampa“ Šibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-8 — Telefon štampani je 22-28 i 29-53.